

la humanitat

Director: Lluís Companys

Redacció i Administració: Pelai, 56, 2.^a

Telèfons 16407 i 16408

Impremia: Carrer de Bot, 21

Dues edicions diàries

Any 1

Barcelona, 31 de desembre de 1931

Núm. 46

El primer any nou de la nostra vida

Quan ressonin en l'espai infinit les dotze campanades de la darrera nit de desembre i el calendari vell marqui, net de fulls, la total extinció dels mesos neguitosos de 1931, una natural intuïció ens farà sentir als vetlladors de la tradicional diada el moment solemne del començament feliç d'una benvinguda era.

No calien aquesta vegada els grans de raim de la fútil superstitiosa mundana per a creure obtinguda la sort favorable que en tot temps hom anhelava.

El 1932 és el primer any nou de la nostra vida; any verge de corrupcions monàrquiques, època intacta de pura Democràcia i de justes i sàvies lleis reformadores.

La vulgar rutina de la gent banal i irreflexiva ha fet costum la dita popular fins ara incerta d'"any nou vida nova", insulsa exclamació que es deia sense cap fe perquè tots abans sobradament sabíem la trista condemna d'un viure sempre igual en la iniquitat dels antics governs i en l'exasperant monotonia de les coses. Fem tenses esperances d'auxili, disposicions despòtiques, absurds privilegis del militarisme i l'església, respecte atenciosíssim a l'opulència, convenis secrets, censura, esclavitud moral, menyspreu al mèrit, explotació de l'humil, càstigs injustos, llàstima existència invariable que en demora cada any tontament "vida nova"!

Aquest gener glacial ens porta

amb les seves neus l'escalf dels nostres presents ardorosos entusiasmes, hivern de joia mai conegut amb firmament de venturoses realitats ja assolides i fermes esperances d'altra fortuna més alta que el diner. República implantada. Estatut indubitablement segur i generosos cabdills que ens guien amb l'elevat exemple de les seves voluntàries contrarietats soferides i dels seus patriòtics sacrificis admirables.

L'època que acaba sortosament d'iniciar-se és estat diferent, norma distinta, completa mutació de l'antiga existència malaurada. Per això els generals congratulacions de cap d'any no són avui les fórmules obligades amb aire de rutina, sino franca expansió explicable que tes timonia la mutua satisfacció sincera de la nostra gent senzilla per l'ordre polític que s'ha establert definitivament i que ve a organitzar els afers públics amb avantatjoses prescripcions i lleials principis equitatius i immutables.

Si Roma va fer el seu calendari i la Revolució francesa va disposar també el seu propi almanac, no és hi ha calgut als homes generosos nascuts republicans en el nostre territori variar la baixa compagñació anual eclesiàstica per a convertir, en bonhora i totalment la que fou eterna vegetació miserable de privacions i de servitud en un nou ambient social sense trabes tiràniques ni més lligams que els de l'amor fraternal.

Un orim repugnant a Sant Boi

Un individu penetra en una casa, estrangula la mestressa i roba quatre mil dues centes pessetes

El criminal es presentà a la vila i es feu escàpol utilitzant un taxi de la matrícula de Barcelona. L'actuació de la policia permet detenir el criminal

Ahí a la tarda es descobrí a Sant Boi un crim repugnant que posà en commoció tot el poble. A l'enfocament de la casa num. 2 de la plaça de la Vidua Ribes, on hi viu en el primer pis un matrimoni vell, n'extirren uns grans crits d'auxili.

La gent es dirigí ràpidament per veure el que passava a l'esmentada casa i comprovaren que els crims els proferia el marit, el qual es trobava en un lamentable estat d'excitació nerviosa; fins al punt que algú cregué que havia enfilat sobtadament.

El desordre que hi havia al pis indicava, però, que havia ocorregut quelcom d'extraordinari a la casa. Els veïns per tal d'auxiliar al velllet entraren a les habitacions interiors; al dormitori foren sorpresos per una tràgica escena que retratava l'horror del drama desenrotllat instant abans.

Damunt del llit en desordre i tacat profundament de sang, hi havia, en una posició violentada, i com a tapat amb un llençol, el cadàver de la muller. Al costat d'ell una corda i una escarpira.

La velleta, que es deia Maria Àmerica Güell, presentava senyals indubtables d'haver estat estrangulada amb la corda. Al cap també presentava profundes ferides, fetes, segons és lògic suposar, amb l'escarpira trobada que és de regulars dimensions i a més estava tacades de sang.

Tot seguit els veïns corregeren a donar-ne part al jutjat municipal i ràpidament es presentaren a la casa dels fets el jutge, el secretari, l'alcalde i el cap del loc de la guàrdia civil, començant tot seguit les primeres diligències.

Venent la gran excitació en què es trobava el dissortat velllet hom pogué a la fi deduir del que deia, en mig d'una gran incoherència, que el crim el va descobrir ell en tornar d'un viatge a Barcelona. No pogué donar detalls per l'escarpiament del fet.

De les primeres diligències es desprengué el mòdul fou el robatori. Els veïns, en entrar a la casa, ja notaren el desordre i què estaven amb moltes coses de la roba de la casa. El jutjat pogué esbrinar que de la casa mancaven 4.200 pessetes. L'existència d'aquestes pessetes, que l'assassí devia conèixer fou la causa del crim.

Tot seguit els veïns corregeren a donar-ne part al jutjat municipal i ràpidament es presentaren a la casa dels fets el jutge, el secretari, l'alcalde i el cap del loc de la guàrdia civil, començant tot seguit les primeres diligències.

Un periodista li ha dit si el substitut era el senyor Moles, com havia anunciat un diari del matí.

—Això jo ja no ho puc dir.

—Com vostè senyor Anguera, diu que serà una garantia, és que conèixerà el nou Governador?

—Diu que serà una garantia per la pau i prosperitat de Barcelona, perquè el nomenament és fet pel Govern de la República. De totes maneres —continua el senyor Anguera— crec que vostès no van desencaminats en el que m'han dit.

El senyor Anguera es refereix a la pregunta de si el nomenament seria el senyor Moles.

Un altre periodista li ha preguntat si també cessaria com a President de l'Audiència.

—Jo —ha dit el senyor Anguera— tinc demanada l'excèdencia, però encara no m'han respost sobre el particular.

és el que cometé el repugnant assassí. La seva presència no despertà a Sant Boi la més lleu sospita, més que res per la naturalitat amb què es comporta, el qual demostra si més no l'audàcia i la sang freda del criminal.

L'ocorregut a l'estatge del matrimoni pot establir-se de la següent manera:

El criminal devia saber que la víctima es trobava sola, per haver marxat, com hem dit, el marit a Barcelona. Devia trucar i entrar a la casa, un cop a dins, estant la velleta despreviguda, es llençà al seu damunt. La velleta, a jutjar pel desordre que hi havia a la casa, devia oposar molta resistència al lladregot. Entre els dos va desenrotllar-se una lluita aferrissada. Llavors l'agressor li devia donar els cops amb l'escarpira que ja portava per això. Veient que, malgrat les ferides, la velleta no cedia en la seva desesperada resistència, va ésser quan es decidí a estrangular-la.

L'agressor, llavors, devia sotmetre el robatori i va tornar a sortir per agafar el taxi que l'estava esperant.

La "Jefatura" superior de policia, tan prompte tingué coneixement del fet, destacà varis agents de la Brigada d'Investigació Criminal perquè capturin l'autor del fet.

Un dels extrems que la policia vol aclarir, és si el xòfer que menava el taxi és o no allé als fets.

Avui la policia ha detingut a Climent Sagristán Soler, de 33 anys, domiciliat a l'Avinguda de Prat de la Ribera, número 12.

Aquest individu té un taller de fuster a Sant Gervasi i fins ara ha estat caporal del Sometent d'aquella barriada.

La detenció ha estat motivada pel fet de què el marit de la víctima havia rebut una carta del Sagristán citant-lo per dir-li a la tarda de tres a quatre a casa del suposat autor del crim.

El marit, que pel que es veu estava amb bones relacions amb el Sagristán, es persona ahir a les tres a la casa de l'Avinguda de Prat de la Ribera.

El va rebre el pare del Sagristán, que s'estranyà de la visita, ja que el seu fill no n'havia parlat res i en aquells moments es trobava fora de casa.

El marit de la víctima, estranyat del succeït, se'n tornà a Sant Boi i es dirigí al seu domicili i trucà varis veïns.

Veient que no responia ningú no en féu cas, pensant-se que la seva esposa estaria en aquells moments a casa d'alguna veïna i s'en tornà novament a Barcelona a fer uns diligències.

Acabats els seus afers a Barcelona es dirigí novament al seu domicili de Sant Boi, on trobà encara la porta tancada. Llavors, ja s'estranyà d'aquest fet i comprà que la clau era al dany per la part de dins.

Amb l'ajuda d'un manya obriren la porta i vegeren la velleta estrangulada, tal com hem referit primerament.

focs de bengala

L'assegurança dels lloguers

Fa una colla de dies que hom veu reproduït a les planes de diversos diaris, un anunci de gros tamany pel qual hom invita els propietaris de finques urbanes a determinada fórmula d'assegurança contra el deslogament de pisos. Sembla que la fórmula en qüestió estigués en què l'entitat asseguradora satisfaci el propietari afectat per la plaga, i lloguer íntegre dels pisos que tingui buits.

No pretenem discutir la dosi de versemblança que pugui haver en tot això. En primer lloc ens esgarrija haver de fer números per gust i, altrament, no tenim prou dades per fer-los. No coneixem del projecte altra cosa que les rúctes coses que en diuen els anuncis que ens han suggerit el comentari. Però, a títol de curiositat, o si voleu, de facècia, nosaltres hi voldríem dir la nostra.

En primer lloc ens sembla temerari per a l'assegurador llançar-se ara a una aventura semblant. No coneixem cap Mitua ni Germanat fundada precisament en plena epidèmia. Més aviat les societats de socorsos mutuels, prevenien i temen les anormalitats sanitàries i s'abstenen totes d'admetre socis malalts. Algunes reglamenten els drets dels seus associats davant els conflictes epidèmics.

Doncs bé, l'entitat que parla d'assegurar el lloguer als propietaris de pisos deslogats hauria de posseir en el moment actual, una caixa que fos com una mena de bóia de Sant Fariol... Aixequen els ulls tot passant i no veure gairebé cap edifici sense un paper o altre ni cap portal sense el lleteret consabut... Probablement els propietaris de finques haurien de pagar de prima tant o més de la import que percebrien de subvenció. I això no els asseguraria res.

I suposant que fos possible i probable arrelar aquesta nova forma de prevenció, no n'assembla, amics, que constituiria un abastardament contra l'abaratiment dels pisos? En aquest cas hauríem de posar-la a l'Índex, al nostre Índex d'excomunicants. Realment, al propietari l'importaria poc tenir la casa deslogada mentre en pagués la renda. Ara, si afliu una mica, és per por al fatídic paper del balcó el qual, molt sovint, de blanc es torna negre. Aleshores no afliu-zarien.

No fóra l'assegurança millor i més humana contra la buidor dels pisos, establir un tant per cent més equitatiu que l'actual? Si la riquesa immoblie es conformés amb copiar, com abans, un tres o un quatre per cent, automàticament es llogarien les tres quartes parts de pisos vagants i els que són als plens no s'en mourien. Però tot propietari que no percebré un deu o un dotze fa una cara de llàstima que no tenim més remei que posar-vos mà a l'ermilla i fer-hi caritat... J. M. FRANCES

haver-hi vist el rostre, però les senyes coincideixen amb les del Sagristán.

La policia ha comprovat que el detingut feia bastant temps que anava malament de cabals, havent tingut necessitat temps enrera, de demanar diners a coneixuts.

A hores d'ara signora el número del taxi que transporta al criminal i el xòfer que feu aquest servei. La policia dirigíx les seves activitats a l'aclariment d'aquest punt, que és importantíssim.

Del detingut se n'ha fet càrrec el jutjat de Sant Feliu.

S'ha desmentit que Mac Donald hagi demanat tenir una entrevista amb Laval. Però ningú dubta que Laval i Mac Donald hauran de conferenciar dins de molt poc.

LA HUMANITAT
desitja, de tot cor, als
seus amics i llegidors,
un pròsper i feliç
ANY NOU

Una conversa amb el nou governador de Barcelona, senyor Joan Moles Ormella

El senyor Moles marxa avui cap a Madrid

Ha estat nomenat oficialment governador de Barcelona el senyor Joan Moles Ormella, ex-diputat i ex-senador, el qual ha de substituir el senyor Anguera de Sojo.

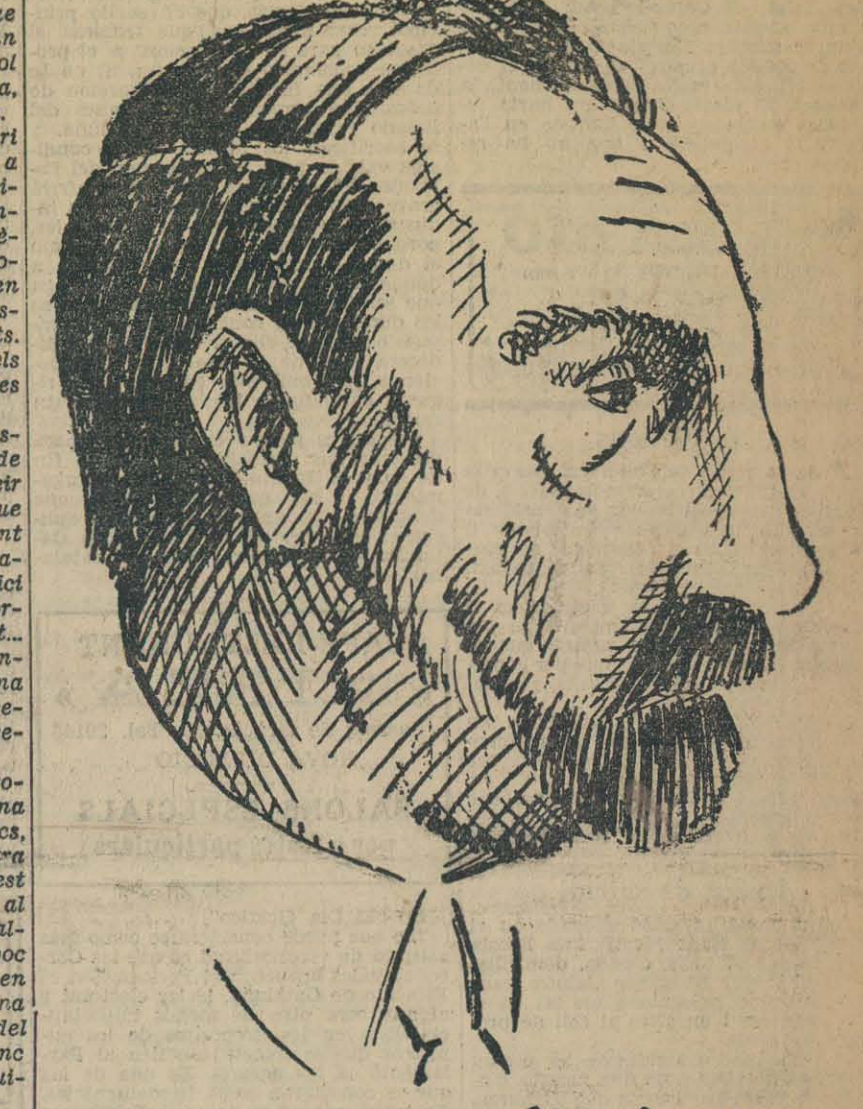
Per aquest motiu, ens hem personat aquest matí, en companyia del company dibuixant Nello, al domicili particular del nou governador de Barcelona.

Hem estat rebuts molt atentament pel fill del senyor Moles, el qual, a preguntes nostres, ens ha notificat

—No, actualment no. Fa alguns anys que estic completament inhabilitat per les luites polítiques i dedicat intensament al treball del meu despatx, el qual per cert ara hauré d'abandonar. No es cregui, però, que aquesta inhabilitat pugui interpretar-se com una debilitat de la meua fe republicana. La República, nord i guia de la meua vida política, ha estat sempre el meu ideal.

—I anteriorment?

—Ja sabeu que he demostrat una

JOAN MOLES, NOU GOVERNADOR CIVIL DE BARCELONA

el nomenament del seu pare per al càrrec de governador civil, a la vegada que ens feia remarcar la impropia tasca que aquests dies pesava damunt d'ell.

Després de breus moments d'espera, hem passat al despatx del senyor Moles, on aquest ens ha rebut amb gran amabilitat, en assabentant-se de la nostra condició de periodistes.

—Se us pot ja felicitar? —li hem dit, encaixant amb ell.

—Home, no; això no! Felicitacions de cap manera. No crec pas que se m'hagi de felicitar.

—No té el vostre nomenament caràcter oficial?

—Sí, sí; però no crec que el fet de què m'hagi estat confiat el càrrec de governador de Barcelona sigui per a mi un motiu de plaer. Al contrari: és un càrrec que comporta sacrificis. Fa tres o quatre dies que el senyor Casares Quiroga estava insistint en què acceptés aquest nomenament que és per a mi una distinció immensurable. El ministre de la Governació remarcava en gran manera que si jo era un bon català i un amant de la República, no havia de defugir aquest nomenament.

—Precisament aquestes dues qualitats són, en la vostra persona, de qualitat superlativa.

—Efectivament. Tinc sempre tuts els ulls en la meua Catalunya, i en quant al meu amor a la República no cal dir res més, que tinc 60 anys i fa 60 anys que sóc republicà. Es pot dir que jo ja valguéixer republicà.

—Militeu actualment en algun partit polític?

—No, no hi he anat encara.

—Heu vist ja al senyor Macià?

—No, no hi he anat encara.

—Anirà de seguida que torni de Madrid.

—Quan hi anireu?

—Aquest vespre.

En preguntar-li la seva opinió sobre alguns dels assumptes d'actualitat política, el senyor Moles s'ha tancat en una reserva absoluta.

—Ja comprendreu —ens digué— que no puc fer, en aquest sentit, cap mena de manifestació, i no us he prengut com una desatenció. Tinc una especial atenció per a vosaltres, els periodistes, però en aquest moment no us puc complaure.

—Una darrera pregunta, senyor Moles: ¿us ha sorprès molt el nomenament?

—Naturalment. Poc podia pensar jo en haver de deixar el meu despatx, però en fi, tot sigui per Catalunya i per la República.

Entretant, el nostre company Nello, havia fet un croquis del senyor Moles, puix —segons les seves manifestacions s'ha resistit sempre a deixar-se fotografiar.

No volguérem molestar més al senyor Moles, al qual esperàvem nombroses persones i, després de tornar-lo a felicitar pel seu nomenament, ens acomiadàrem d'ell.

Agressions a la força pública

A Castiblanco han estat assa sinats tres guàrdies civils

Badajoz, 31. (Urgent, 245). — Comunicació del poble de Castiblanco que han estat assassinats tres guàrdies civils. El governador ha enviat al dit poble, que no té comunicacions telefòniques ni telefòniques, un delegat i forces.

Badajoz, 31. — A l'era hi ha hagut una col·lisió entre paisans i la guàrdia civil.

Resulten ferits dos guàrdies i greu-ment ferit l'operari Manuel Flores i Flores, que fou traslladat a l'hospital, on va morir.

Tampoc a Campanario han ocorregut alteracions de l'ordre, romanguent oberts els establiments.

La guàrdia civil passeja pels carrers a Mérida ha fracassat la vaga.

cadadia...

Butlletí del temps

Després d'un dia gris com el d'ahir, un dia blau, daurat, lluminós. Les muntanyes semblava que tenien resplendor. El paisatge era net, pur, com rentat de nou. Més que un Corot, un Patinir.

A pesar de tot

Nosaltres llodem el gest d'un ciutadà que el dia de Nadal donà mil pessetes per als presos. Es tractava d'un ciutadà anònim, d'un ciutadà que donava mil pessetes, però no donava el nom.

I ara resulta — així ens ho avisen amb una bona intenció que agraim profundament — que si haguessim sabut de qui es tractava, hauríem afuixat, hauríem atenuat els elogis.

Aneu errats, minyons: sigui el qui sigui el donant, sempre lloarem el seu gest generós.

Una opinió de Marcel·lí Domingo

Marcel·lí Domingo és un bon amic nostre, al qual ja estimàvem i admiràvem quan no era ministre.

Ara el Marcel·lí Domingo, ministre, ha fet unes manifestacions. El pinyol, el plat de d'aquestes manifestacions, han estat aquestes paraules: "Estimo que Anguera de Sojo és el millor governador que ha tenid Barcelona en els últims cinquanta anys".

Es una opinió, una opinió de Marcel·lí Domingo. Una opinió que deu haver plagiat al senyor Anguera de Sojo.

Però no tothom opina com Marcel·lí Domingo.

Alba també ha fet manifestacions.

Les seves manifestacions han estat una nova guita contra Catalunya. I no pretenem pas tractar de nul al senyor Alba.

Al senyor Alba li varen plaure molt les sardanes que escoltà des del balcó de l'Ajuntament de Barcelona. Però li plauen més els diners que Catalunya pot rendir al tresor.

Els soviets venen un quadro de Velázquez

Segons la premsa dels Estats Units, el Govern dels Soviets ha venut al secretari del Tresor dels Estats Units, Mr. Andrew Mellon (per a la galeria particular d'aquest), per la quantitat de vuit milions de dòlars, una vintena de les més cèlebres obres mestres de la pintura que figuraven en el Museu fundat per l'emperatriu Catalina II.

Entre els quadros de Moscó que enriqueixen ja la valuosa col·lecció de Mr. Mellon figuren: "l'Anunciació", de Van Dyck; el "Noble polac", de Rembrandt; un dels retrats que Rubens féu de la seva segona muller, Elena Fournet; el "Phillip, Lord Wharton", de Van Dyck; la "Madonna i Sant Josep", de Rafael; i "l'Inocenci X", de Velázquez.

En donar compte de l'adquisició, la premsa nordamericana diu:

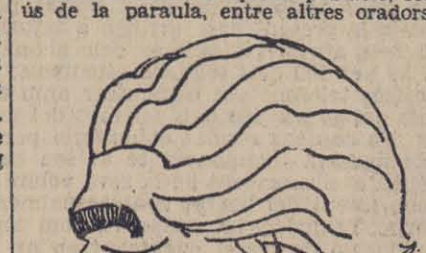
"Els comunistes, que es troben molt ocupats en crear una nova màquina de civilització no trobaran a faltar aquests triomfs de la vella cultura que ells desprecien." Es tracta d'una repetició de mà, pròpia del pintor del quadro "Inocenci X", de la galeria Dòria romana. Però es tracta solament del cap. Sembla que aquesta és el primitiu estudi.

La tomba de Joffre

París, 30. — La tomba del vencedor del Marne, acaba d'ésser construït a Louveciennes, al parc de la finca "La castanyera", a l'indret preferit del mariscal Joffre. on s'hi arribava per una avinguda que es construïa expressament. El cos del mariscal hi serà portat l'11 de gener. Aquesta sepultura ha estat designada per la vídua del mariscal, entre diferents models.

El senyor Cordero xiulat a Sas

València, 31. — Comuniquen de Sas, poble de la província d'Alacant, que al miting d'afirmació socialista que se celebrà al teatre d'aquella població, feu ús de la paraula, entre altres oradors.

CORDERO

el diputat senyor Cordero, al qual, part dels assistents a l'acte, interromperen constantment durant el seu discurs.

El senyor Cordero repità els que l'interrompien però pugessin a l'escenari per a fer manifestacions.

Acceptà un sindicalista d'Elda, el qual, en termes de gran violència, denuncià l'actuació dels socialistes i digué que solament es preocupen de procurar-se "dichufes" i que han trait la classe obrera.

L'acte acabà a cops de bastó i bufetades.

Ha estat acceptada la dimissió del senyor Anguera de Sojo

SEMBLA QUE EL NOU GOVERNADOR SERA EL SENYOR MOLES

Avui el senyor Anguera de Sojo ha rebut els periodistes i els ha ensenyat el telegrama que ha rebut del ministre de la Governació de data 29 del corrent el qual diu així:

"Aprovada combinació governadors en la que no va incloua 'provincia' Barcelona, m'honor en reiterar-li la confiança del Govern i confirmo a V. E. en aquest càrrec. Salutacions."

El senyor Anguera ha manifestat als periodistes que ha contestat aquest telegrama insistint en els punts de vista que aconsellaven la seva dimissió i que ahir a la tarda li fou acceptada.

El meu successor —afegí el senyor Anguera— possiblement prendrà possessió del càrrec dintre molt pocs dies i que aquest nomenament serà una garantia per la pau i prosperitat de Barcelona.

Un periodista li ha dit si el substitut era el senyor Moles, com havia anunciat un diari del matí.

—Això jo ja no ho puc dir.

—Com vostè senyor Anguera, diu que serà una garantia, és que conèixerà el nou Governador?

—Diu que serà una garantia per la pau i prosperitat de Barcelona, perquè el nomenament és fet pel Govern de la República. De totes maneres —continua el senyor Anguera— crec que vostès no van desencaminats en el que m'han dit.

El senyor Anguera es refereix a la pregunta de si el nomenament seria el senyor Moles.

Un altre periodista li ha preguntat si també cessaria com a President de l'Audiència.

—Jo —ha dit el senyor Anguera— tinc demanada l'excèdencia, però encara no m'han respost sobre el particular.

fets del dia

«Caballero formal desea casarse como Dios manda»

Maria Victòria Moreno ha denunciat a la policia que farà cosa d'un mes va llegir un anunci en un diari pel qual un senyor que és de la formal volia casar-se amb una senyora de trenta a trenta-cinc anys d'edat.

A la denunciada, que s'escau tenir l'edat sollicitada, no li semblava malament l'anunci i escriví a la direcció que el mateix indicava. No trigà en rebre resposta i una altra vegada li escriví que en una casa del carrer Consell 41 Cent.

El senyor Maria Victòria i quedà sorpresa del seu pretendent que era molt bell i agradable. Després de varies entrevistes i de lligar tots els caps, s'acordaren els preparatius de les noces que se celebrarien aviat.

Per les primeres despeses, Maria lliurà al seu promès 225 monedes d'or, 20 lliures esterlines i joies per valor de 2.000 pessetes. A l'endemà d'haver fet aquest avenc, acudí de nou al lloc usual on celebraven llurs entrevistes i amb sorpresa veié que el seu promès havia desaparegut.

Fins aleshores no comprengué la classe de formalitat del «caballero» de la runci i amb qui se les havia. Consolida pel doble desengany, Maria Victòria cuita a posar el fet en coneixement de la policia. Aquesta traspassà la denúncia al jutjat.

L'autor d'uns trets en 1915

Per la policia ha estat detingut Joaquim Fabra, que el reclamava el jutjat de l'Oest per suposar-lo autor d'uns trets fets en 1915 al Paral·lel.

El detingut ha ingressat als calabossos a disposició d'aquell jutjat.

Denúncia contra un Consell d'Administració

Un comerciant d'aquesta ciutat ha denunciat el Consell d'Administració d'una societat comercial, acusant-lo d'haver simulat l'aportació a la societat de 100.000 pessetes, quan en realitat el denunciat no aportà cap peseta.

El jutjat de l'Oest ha decidit que el denunciat sigui portat a disposició d'aquell jutjat.

Agresions

En la barriada de Coll-blanc, un grup de desconeguts agredí violentament a un ciutadà, causant-li lesions de consideració en diferents parts del cos que li foren guarides en el Dispensari del carrer del Rosal. Després d'esser auxiliat, passà a l'Hospital d'Ostia.

Una altra agressió es registrà en el carrer de l'Unitat, que fou evitada per alguns transeünts i se suposa que es tractava d'un atracament que per l'oportuna intervenció dels vianants, resultà, doncs, frustrat.

L'agredit s'anomena Joan Puig, de trenta-tres anys i en passar per l'esmentat carrer se sentí de sobte colpit per uns desconeguts.

Com queda dit, uns transeünts, que veieren l'operació dels agressors, es posaren de part d'aquell i aquests es feren escapolir.

Intent de suïcidi

Aquest matí ha estat assistida en el Dispensari de Sant Martí Rosa Escaló Junyent, de 47 anys, casada, domiciliada al carrer Balneari de Galofre, casa de camp, que presentava un tal en el braç esquerre i un altre al coll de pronòstic reservat.

Les esmentades ferides se les produí en el seu domicili amb una navalla d'altallat i voler per causes que s'ignoren. Lleva-se la vida.

Després de la cura d'urgència, passà a l'Hospital de Sant Pau.

Vista de causes

A la secció primera va compareixre Martí Manzanera acusat d'un delicte d'atemptat per haver disparat la seva pistola contra un vigilant.

El Fiscal va demanar pel processat la pena de quatre anys, sis mesos i un dia.

—Rose Martí va compareixre a la secció segona per respondre d'un delicte d'atemptat. El Fiscal va demanar-li la pena d'un any, vuit mesos i vint-i-un dies de presó correccional.

—A les seccions tercera i quarta es suspenguere per motius diversos, les vistes senyalades.

JUTJATS

Les vides turmentades

D'un tercer pis d'una casa de la Ronda de Sant Pere es llençà a un cel obert Maria Farrinon de 38 anys d'edat quedant morta a l'acte.

Si bé s'ignora exactament el motiu que l'induí a prendre aquesta determinació sembla que és degut a una enfermetat crònica que patia.

Josep Martí ha denunciat al jutjat que va comprar un quiosc existent al teatre Talla creient que amb ell hi anaven tots els gèneres i atuellis existents, però ara resulta que la propietat del teatre li priva d'usar els gèneres per no anar-hi cap més.

La Martí ho vol tot o bé que li tornin els diners que va pagar. El jutge decidirà.

el que diu la premsa

De «El Diluvio»:
«Pero esta vez nos hemos de hacer cargo de que hay cosas que sólo se pueden decir en latín o en griego para que se puedan escuchar y resulten más fáciles para señorías. La cuestión del matrimonio es una de esas cosas resbaladizas. El Papa y los prelados se proponen dar al mundo una lección de cosas y tratan del matrimonio, de los hijos, de la manera de educarlos, del divorcio, de las relaciones conyugales, es decir, de una serie de cosas de las que viven tan alejados como nosotros del planeta Marte y de los misterios astronómicos.

No hay manera de retener la sonrisa. La Tierra seguirá dando vueltas si no se equivoca los astrónomos, que en ello no están de acuerdo con los que juzgaron a Galileo, y todos cuantos se hayan casado, quieran divorciarse y sepan por experiencia, por práctica de la vida, el pan que se da en esos trotes, escucharán la enciclopedia del pontífice y las pastorales de los obispos sonriendo.

«Que entienden de esas cosas los que se con hecha casados y resulten más fáciles para señorías. La cuestión del matrimonio es una de esas cosas resbaladizas. El Papa y los prelados se proponen dar al mundo una lección de cosas y tratan del matrimonio, de los hijos, de la manera de educarlos, del divorcio, de las relaciones conyugales, es decir, de una serie de cosas de las que viven tan alejados como nosotros del planeta Marte y de los misterios astronómicos.

De «La Tierra»:
«El señor Lerroux es el incontestable caudillo de los conservadores, puede ser el jefe de la derecha, pero dentro de la República democrática, quedándose las cosas en su lugar, como en la República, pues no can den dentro de este régimen; estando claramente definida la posición de las fuerzas radicales, se hace preciso en la dinámica política la generación de otra fuerza de izquierda.

De «El Diluvio»:
«Pero esta vez nos hemos de hacer cargo de que hay cosas que sólo se pueden decir en latín o en griego para que se puedan escuchar y resulten más fáciles para señorías. La cuestión del matrimonio es una de esas cosas resbaladizas. El Papa y los prelados se proponen dar al mundo una lección de cosas y tratan del matrimonio, de los hijos, de la manera de educarlos, del divorcio, de las relaciones conyugales, es decir, de una serie de cosas de las que viven tan alejados como nosotros del planeta Marte y de los misterios astronómicos.

De «La Tierra»:
«El señor Lerroux es el incontestable caudillo de los conservadores, puede ser el jefe de la derecha, pero dentro de la República democrática, quedándose las cosas en su lugar, como en la República, pues no can den dentro de este régimen; estando claramente definida la posición de las fuerzas radicales, se hace preciso en la dinámica política la generación de otra fuerza de izquierda.

De «El Diluvio»:
«Pero esta vez nos hemos de hacer cargo de que hay cosas que sólo se pueden decir en latín o en griego para que se puedan escuchar y resulten más fáciles para señorías. La cuestión del matrimonio es una de esas cosas resbaladizas. El Papa y los prelados se proponen dar al mundo una lección de cosas y tratan del matrimonio, de los hijos, de la manera de educarlos, del divorcio, de las relaciones conyugales, es decir, de una serie de cosas de las que viven tan alejados como nosotros del planeta Marte y de los misterios astronómicos.

De «La Tierra»:
«El señor Lerroux es el incontestable caudillo de los conservadores, puede ser el jefe de la derecha, pero dentro de la República democrática, quedándose las cosas en su lugar, como en la República, pues no can den dentro de este régimen; estando claramente definida la posición de las fuerzas radicales, se hace preciso en la dinámica política la generación de otra fuerza de izquierda.

De «El Diluvio»:
«Pero esta vez nos hemos de hacer cargo de que hay cosas que sólo se pueden decir en latín o en griego para que se puedan escuchar y resulten más fáciles para señorías. La cuestión del matrimonio es una de esas cosas resbaladizas. El Papa y los prelados se proponen dar al mundo una lección de cosas y tratan del matrimonio, de los hijos, de la manera de educarlos, del divorcio, de las relaciones conyugales, es decir, de una serie de cosas de las que viven tan alejados como nosotros del planeta Marte y de los misterios astronómicos.

De «La Tierra»:
«El señor Lerroux es el incontestable caudillo de los conservadores, puede ser el jefe de la derecha, pero dentro de la República democrática, quedándose las cosas en su lugar, como en la República, pues no can den dentro de este régimen; estando claramente definida la posición de las fuerzas radicales, se hace preciso en la dinámica política la generación de otra fuerza de izquierda.

De «El Diluvio»:
«Pero esta vez nos hemos de hacer cargo de que hay cosas que sólo se pueden decir en latín o en griego para que se puedan escuchar y resulten más fáciles para señorías. La cuestión del matrimonio es una de esas cosas resbaladizas. El Papa y los prelados se proponen dar al mundo una lección de cosas y tratan del matrimonio, de los hijos, de la manera de educarlos, del divorcio, de las relaciones conyugales, es decir, de una serie de cosas de las que viven tan alejados como nosotros del planeta Marte y de los misterios astronómicos.

De «La Tierra»:
«El señor Lerroux es el incontestable caudillo de los conservadores, puede ser el jefe de la derecha, pero dentro de la República democrática, quedándose las cosas en su lugar, como en la República, pues no can den dentro de este régimen; estando claramente definida la posición de las fuerzas radicales, se hace preciso en la dinámica política la generación de otra fuerza de izquierda.

De «El Diluvio»:
«Pero esta vez nos hemos de hacer cargo de que hay cosas que sólo se pueden decir en latín o en griego para que se puedan escuchar y resulten más fáciles para señorías. La cuestión del matrimonio es una de esas cosas resbaladizas. El Papa y los prelados se proponen dar al mundo una lección de cosas y tratan del matrimonio, de los hijos, de la manera de educarlos, del divorcio, de las relaciones conyugales, es decir, de una serie de cosas de las que viven tan alejados como nosotros del planeta Marte y de los misterios astronómicos.

De «La Tierra»:
«El señor Lerroux es el incontestable caudillo de los conservadores, puede ser el jefe de la derecha, pero dentro de la República democrática, quedándose las cosas en su lugar, como en la República, pues no can den dentro de este régimen; estando claramente definida la posición de las fuerzas radicales, se hace preciso en la dinámica política la generación de otra fuerza de izquierda.

De «El Diluvio»:
«Pero esta vez nos hemos de hacer cargo de que hay cosas que sólo se pueden decir en latín o en griego para que se puedan escuchar y resulten más fáciles para señorías. La cuestión del matrimonio es una de esas cosas resbaladizas. El Papa y los prelados se proponen dar al mundo una lección de cosas y tratan del matrimonio, de los hijos, de la manera de educarlos, del divorcio, de las relaciones conyugales, es decir, de una serie de cosas de las que viven tan alejados como nosotros del planeta Marte y de los misterios astronómicos.

De «La Tierra»:
«El señor Lerroux es el incontestable caudillo de los conservadores, puede ser el jefe de la derecha, pero dentro de la República democrática, quedándose las cosas en su lugar, como en la República, pues no can den dentro de este régimen; estando claramente definida la posición de las fuerzas radicales, se hace preciso en la dinámica política la generación de otra fuerza de izquierda.

De «El Diluvio»:
«Pero esta vez nos hemos de hacer cargo de que hay cosas que sólo se pueden decir en latín o en griego para que se puedan escuchar y resulten más fáciles para señorías. La cuestión del matrimonio es una de esas cosas resbaladizas. El Papa y los prelados se proponen dar al mundo una lección de cosas y tratan del matrimonio, de los hijos, de la manera de educarlos, del divorcio, de las relaciones conyugales, es decir, de una serie de cosas de las que viven tan alejados como nosotros del planeta Marte y de los misterios astronómicos.

De «La Tierra»:
«El señor Lerroux es el incontestable caudillo de los conservadores, puede ser el jefe de la derecha, pero dentro de la República democrática, quedándose las cosas en su lugar, como en la República, pues no can den dentro de este régimen; estando claramente definida la posición de las fuerzas radicales, se hace preciso en la dinámica política la generación de otra fuerza de izquierda.

De «El Diluvio»:
«Pero esta vez nos hemos de hacer cargo de que hay cosas que sólo se pueden decir en latín o en griego para que se puedan escuchar y resulten más fáciles para señorías. La cuestión del matrimonio es una de esas cosas resbaladizas. El Papa y los prelados se proponen dar al mundo una lección de cosas y tratan del matrimonio, de los hijos, de la manera de educarlos, del divorcio, de las relaciones conyugales, es decir, de una serie de cosas de las que viven tan alejados como nosotros del planeta Marte y de los misterios astronómicos.

De «La Tierra»:
«El señor Lerroux es el incontestable caudillo de los conservadores, puede ser el jefe de la derecha, pero dentro de la República democrática, quedándose las cosas en su lugar, como en la República, pues no can den dentro de este régimen; estando claramente definida la posición de las fuerzas radicales, se hace preciso en la dinámica política la generación de otra fuerza de izquierda.

De «El Diluvio»:
«Pero esta vez nos hemos de hacer cargo de que hay cosas que sólo se pueden decir en latín o en griego para que se puedan escuchar y resulten más fáciles para señorías. La cuestión del matrimonio es una de esas cosas resbaladizas. El Papa y los prelados se proponen dar al mundo una lección de cosas y tratan del matrimonio, de los hijos, de la manera de educarlos, del divorcio, de las relaciones conyugales, es decir, de una serie de cosas de las que viven tan alejados como nosotros del planeta Marte y de los misterios astronómicos.

De «La Tierra»:
«El señor Lerroux es el incontestable caudillo de los conservadores, puede ser el jefe de la derecha, pero dentro de la República democrática, quedándose las cosas en su lugar, como en la República, pues no can den dentro de este régimen; estando claramente definida la posición de las fuerzas radicales, se hace preciso en la dinámica política la generación de otra fuerza de izquierda.

De «El Diluvio»:
«Pero esta vez nos hemos de hacer cargo de que hay cosas que sólo se pueden decir en latín o en griego para que se puedan escuchar y resulten más fáciles para señorías. La cuestión del matrimonio es una de esas cosas resbaladizas. El Papa y los prelados se proponen dar al mundo una lección de cosas y tratan del matrimonio, de los hijos, de la manera de educarlos, del divorcio, de las relaciones conyugales, es decir, de una serie de cosas de las que viven tan alejados como nosotros del planeta Marte y de los misterios astronómicos.

De «La Tierra»:
«El señor Lerroux es el incontestable caudillo de los conservadores, puede ser el jefe de la derecha, pero dentro de la República democrática, quedándose las cosas en su lugar, como en la República, pues no can den dentro de este régimen; estando claramente definida la posición de las fuerzas radicales, se hace preciso en la dinámica política la generación de otra fuerza de izquierda.

De «El Diluvio»:
«Pero esta vez nos hemos de hacer cargo de que hay cosas que sólo se pueden decir en latín o en griego para que se puedan escuchar y resulten más fáciles para señorías. La cuestión del matrimonio es una de esas cosas resbaladizas. El Papa y los prelados se proponen dar al mundo una lección de cosas y tratan del matrimonio, de los hijos, de la manera de educarlos, del divorcio, de las relaciones conyugales, es decir, de una serie de cosas de las que viven tan alejados como nosotros del planeta Marte y de los misterios astronómicos.

De «La Tierra»:
«El señor Lerroux es el incontestable caudillo de los conservadores, puede ser el jefe de la derecha, pero dentro de la República democrática, quedándose las cosas en su lugar, como en la República, pues no can den dentro de este régimen; estando claramente definida la posición de las fuerzas radicales, se hace preciso en la dinámica política la generación de otra fuerza de izquierda.

cobert tota la maniobra que inspirava el despit, tota la incapacitat que s'amagava darrera la pedanteria de la intervenció.

Treballem, nosaltres. I treballem tenacament. No ens queda temps ni per a mínim ganes de seguir-vos pels nostres camins. No creguéssiu, però, que no us admetrem la discussió, quan calgui. A-hir a l'Assemblea ho vàrem demostrar. No ens guanya ningú en arduament a la lluita. Som gent d'ideals. Edifiquem un poble, i estem disposats a demostrar-ho que l'edifiquem solidament. A-hir Catalunya veí el vostre paper i el nostre. Però esperem demostrar-ho millor encara el 16 de gener. Allí exposarem en detall, perquè Catalunya la vegi, la tasca que hem realitzat en aquests primers mesos del Govern de Catalunya.

De «La Tierra»:
«El señor Lerroux es el incontestable caudillo de los conservadores, puede ser el jefe de la derecha, pero dentro de la República democrática, quedándose las cosas en su lugar, como en la República, pues no can den dentro de este régimen; estando claramente definida la posición de las fuerzas radicales, se hace preciso en la dinámica política la generación de otra fuerza de izquierda.

De «El Diluvio»:
«Pero esta vez nos hemos de hacer cargo de que hay cosas que sólo se pueden decir en latín o en griego para que se puedan escuchar y resulten más fáciles para señorías. La cuestión del matrimonio es una de esas cosas resbaladizas. El Papa y los prelados se proponen dar al mundo una lección de cosas y tratan del matrimonio, de los hijos, de la manera de educarlos, del divorcio, de las relaciones conyugales, es decir, de una serie de cosas de las que viven tan alejados como nosotros del planeta Marte y de los misterios astronómicos.

De «La Tierra»:
«El señor Lerroux es el incontestable caudillo de los conservadores, puede ser el jefe de la derecha, pero dentro de la República democrática, quedándose las cosas en su lugar, como en la República, pues no can den dentro de este régimen; estando claramente definida la posición de las fuerzas radicales, se hace preciso en la dinámica política la generación de otra fuerza de izquierda.

De «El Diluvio»:
«Pero esta vez nos hemos de hacer cargo de que hay cosas que sólo se pueden decir en latín o en griego para que se puedan escuchar y resulten más fáciles para señorías. La cuestión del matrimonio es una de esas cosas resbaladizas. El Papa y los prelados se proponen dar al mundo una lección de cosas y tratan del matrimonio, de los hijos, de la manera de educarlos, del divorcio, de las relaciones conyugales, es decir, de una serie de cosas de las que viven tan alejados como nosotros del planeta Marte y de los misterios astronómicos.

De «La Tierra»:
«El señor Lerroux es el incontestable caudillo de los conservadores, puede ser el jefe de la derecha, pero dentro de la República democrática, quedándose las cosas en su lugar, como en la República, pues no can den dentro de este régimen; estando claramente definida la posición de las fuerzas radicales, se hace preciso en la dinámica política la generación de otra fuerza de izquierda.

De «El Diluvio»:
«Pero esta vez nos hemos de hacer cargo de que hay cosas que sólo se pueden decir en latín o en griego para que se puedan escuchar y resulten más fáciles para señorías. La cuestión del matrimonio es una de esas cosas resbaladizas. El Papa y los prelados se proponen dar al mundo una lección de cosas y tratan del matrimonio, de los hijos, de la manera de educarlos, del divorcio, de las relaciones conyugales, es decir, de una serie de cosas de las que viven tan alejados como nosotros del planeta Marte y de los misterios astronómicos.

De «La Tierra»:
«El señor Lerroux es el incontestable caudillo de los conservadores, puede ser el jefe de la derecha, pero dentro de la República democrática, quedándose las cosas en su lugar, como en la República, pues no can den dentro de este régimen; estando claramente definida la posición de las fuerzas radicales, se hace preciso en la dinámica política la generación de otra fuerza de izquierda.

De «El Diluvio»:
«Pero esta vez nos hemos de hacer cargo de que hay cosas que sólo se pueden decir en latín o en griego para que se puedan escuchar y resulten más fáciles para señorías. La cuestión del matrimonio es una de esas cosas resbaladizas. El Papa y los prelados se proponen dar al mundo una lección de cosas y tratan del matrimonio, de los hijos, de la manera de educarlos, del divorcio, de las relaciones conyugales, es decir, de una serie de cosas de las que viven tan alejados como nosotros del planeta Marte y de los misterios astronómicos.

De «La Tierra»:
«El señor Lerroux es el incontestable caudillo de los conservadores, puede ser el jefe de la derecha, pero dentro de la República democrática, quedándose las cosas en su lugar, como en la República, pues no can den dentro de este régimen; estando claramente definida la posición de las fuerzas radicales, se hace preciso en la dinámica política la generación de otra fuerza de izquierda.

De «El Diluvio»:
«Pero esta vez nos hemos de hacer cargo de que hay cosas que sólo se pueden decir en latín o en griego para que se puedan escuchar y resulten más fáciles para señorías. La cuestión del matrimonio es una de esas cosas resbaladizas. El Papa y los prelados se proponen dar al mundo una lección de cosas y tratan del matrimonio, de los hijos, de la manera de educarlos, del divorcio, de las relaciones conyugales, es decir, de una serie de cosas de las que viven tan alejados como nosotros del planeta Marte y de los misterios astronómicos.

De «La Tierra»:
«El señor Lerroux es el incontestable caudillo de los conservadores, puede ser el jefe de la derecha, pero dentro de la República democrática, quedándose las cosas en su lugar, como en la República, pues no can den dentro de este régimen; estando claramente definida la posición de las fuerzas radicales, se hace preciso en la dinámica política la generación de otra fuerza de izquierda.

De «El Diluvio»:
«Pero esta vez nos hemos de hacer cargo de que hay cosas que sólo se pueden decir en latín o en griego para que se puedan escuchar y resulten más fáciles para señorías. La cuestión del matrimonio es una de esas cosas resbaladizas. El Papa y los prelados se proponen dar al mundo una lección de cosas y tratan del matrimonio, de los hijos, de la manera de educarlos, del divorcio, de las relaciones conyugales, es decir, de una serie de cosas de las que viven tan alejados como nosotros del planeta Marte y de los misterios astronómicos.

De «La Tierra»:
«El señor Lerroux es el incontestable caudillo de los conservadores, puede ser el jefe de la derecha, pero dentro de la República democrática, quedándose las cosas en su lugar, como en la República, pues no can den dentro de este régimen; estando claramente definida la posición de las fuerzas radicales, se hace preciso en la dinámica política la generación de otra fuerza de izquierda.

De «El Diluvio»:
«Pero esta vez nos hemos de hacer cargo de que hay cosas que sólo se pueden decir en latín o en griego para que se puedan escuchar y resulten más fáciles para señorías. La cuestión del matrimonio es una de esas cosas resbaladizas. El Papa y los prelados se proponen dar al mundo una lección de cosas y tratan del matrimonio, de los hijos, de la manera de educarlos, del divorcio, de las relaciones conyugales, es decir, de una serie de cosas de las que viven tan alejados como nosotros del planeta Marte y de los misterios astronómicos.

De «La Tierra»:
«El señor Lerroux es el incontestable caudillo de los conservadores, puede ser el jefe de la derecha, pero dentro de la República democrática, quedándose las cosas en su lugar, como en la República, pues no can den dentro de este régimen; estando claramente definida la posición de las fuerzas radicales, se hace preciso en la dinámica política la generación de otra fuerza de izquierda.

De «El Diluvio»:
«Pero esta vez nos hemos de hacer cargo de que hay cosas que sólo se pueden decir en latín o en griego para que se puedan escuchar y resulten más fáciles para señorías. La cuestión del matrimonio es una de esas cosas resbaladizas. El Papa y los prelados se proponen dar al mundo una lección de cosas y tratan del matrimonio, de los hijos, de la manera de educarlos, del divorcio, de las relaciones conyugales, es decir, de una serie de cosas de las que viven tan alejados como nosotros del planeta Marte y de los misterios astronómicos.

De «La Tierra»:
«El señor Lerroux es el incontestable caudillo de los conservadores, puede ser el jefe de la derecha, pero dentro de la República democrática, quedándose las cosas en su lugar, como en la República, pues no can den dentro de este régimen; estando claramente definida la posición de las fuerzas radicales, se hace preciso en la dinámica política la generación de otra fuerza de izquierda.

De «El Diluvio»:
«Pero esta vez nos hemos de hacer cargo de que hay cosas que sólo se pueden decir en latín o en griego para que se puedan escuchar y resulten más fáciles para señorías. La cuestión del matrimonio es una de esas cosas resbaladizas. El Papa y los prelados se proponen dar al mundo una lección de cosas y tratan del matrimonio, de los hijos, de la manera de educarlos, del divorcio, de las relaciones conyugales, es decir, de una serie de cosas de las que viven tan alejados como nosotros del planeta Marte y de los misterios astronómicos.

De «La Tierra»:
«El señor Lerroux es el incontestable caudillo de los conservadores, puede ser el jefe de la derecha, pero dentro de la República democrática, quedándose las cosas en su lugar, como en la República, pues no can den dentro de este régimen; estando claramente definida la posición de las fuerzas radicales, se hace preciso en la dinámica política la generación de otra fuerza de izquierda.

De «El Diluvio»:
«Pero esta vez nos hemos de hacer cargo de que hay cosas que sólo se pueden decir en latín o en griego para que se puedan escuchar y resulten más fáciles para señorías. La cuestión del matrimonio es una de esas cosas resbaladizas. El Papa y los prelados se proponen dar al mundo una lección de cosas y tratan del matrimonio, de los hijos, de la manera de educarlos, del divorcio, de las relaciones conyugales, es decir, de una serie de cosas de las que viven tan alejados como nosotros del planeta Marte y de los misterios astronómicos.

De «La Tierra»:
«El señor Lerroux es el incontestable caudillo de los conservadores, puede ser el jefe de la derecha, pero dentro de la República democrática, quedándose las cosas en su lugar, como en la República, pues no can den dentro de este régimen; estando claramente definida la posición de las fuerzas radicales, se hace preciso en la dinámica política la generación de otra fuerza de izquierda.

De «El Diluvio»:
«Pero esta vez nos hemos de hacer cargo de que hay cosas que sólo se pueden decir en latín o en griego para que se puedan escuchar y resulten más fáciles para señorías. La cuestión del matrimonio es una de esas cosas resbaladizas. El Papa y los prelados se proponen dar al mundo una lección de cosas y tratan del matrimonio, de los hijos, de la manera de educarlos, del divorcio, de las relaciones conyugales, es decir, de una serie de cosas de las que viven tan alejados como nosotros del planeta Marte y de los misterios astronómicos.

De «La Tierra»:
«El señor Lerroux es el incontestable caudillo de los conservadores, puede ser el jefe de la derecha, pero dentro de la República democrática, quedándose las cosas en su lugar, como en la República, pues no can den dentro de este régimen; estando claramente definida la posición de las fuerzas radicales, se hace preciso en la dinámica política la generación de otra fuerza de izquierda.

De «El Diluvio»:
«Pero esta vez nos hemos de hacer cargo de que hay cosas que sólo se pueden decir en latín o en griego para que se puedan escuchar y resulten más fáciles para señorías. La cuestión del matrimonio es una de esas cosas resbaladizas. El Papa y los prelados se proponen dar al mundo una lección de cosas y tratan del matrimonio, de los hijos, de la manera de educarlos, del divorcio, de las relaciones conyugales, es decir, de una serie de cosas de las que viven tan alejados como nosotros del planeta Marte y de los misterios astronómicos.

De «La Tierra»:
«El señor Lerroux es el incontestable caudillo de los conservadores, puede ser el jefe de la derecha, pero dentro de la República democrática, quedándose las cosas en su lugar, como en la República, pues no can den dentro de este régimen; estando claramente definida la posición de las fuerzas radicales, se hace preciso en la dinámica política la generación de otra fuerza de izquierda.

De «El Diluvio»:
«Pero esta vez nos hemos de hacer cargo de que hay cosas que sólo se pueden decir en latín o en griego para que se puedan escuchar y resulten más fáciles para señorías. La cuestión del matrimonio es una de esas cosas resbaladizas. El Papa y los prelados se proponen dar al mundo una lección de cosas y tratan del matrimonio, de los hijos, de la manera de educarlos, del divorcio, de las relaciones conyugales, es decir, de una serie de cosas de las que viven tan alejados como nosotros del planeta Marte y de los misterios astronómicos.

De «La Tierra»:
«El señor Lerroux es el incontestable caudillo de los conservadores, puede ser el jefe de la derecha, pero dentro de la República democrática, quedándose las cosas en su lugar, como en la República, pues no can den dentro de este régimen; estando claramente definida la posición de las fuerzas radicales, se hace preciso en la dinámica política la generación de otra fuerza de izquierda.

De «El Diluvio»:
«Pero esta vez nos hemos de hacer cargo de que hay cosas que sólo se pueden decir en latín o en griego para que se puedan escuchar y resulten más fáciles para señorías. La cuestión del matrimonio es una de esas cosas resbaladizas. El Papa y los prelados se proponen dar al mundo una lección de cosas y tratan del matrimonio, de los hijos, de la manera de educarlos, del divorcio, de las relaciones conyugales, es decir, de una serie de cosas de las que viven tan alejados como nosotros del planeta Marte y de los misterios astronómicos.

El Foment de la Sardana de Barcelona, posa en coneixement dels seus associats i amics, que a partir del primer de gener es trasllada al Passeig del Crèdit, núm. 1, pral., telèfon 10212.

El proper dies 1 i 3 de gener hi haurà ballades de sardanes a la Plaça de la Cascada del Parc La del dia 1 anirà a càrec de la Còpia La Principal de Barcelona i la del dia 3 a càrrec de La Principal Barcelonina.

JOIES VERITABLE OCASIO

per a compres a bon preu aneu a la Joieria Magriñà, Tallers, 41

El Casal la Plana de Vic, amb motiu de la diada de Cap d'Any, celebrará un esplèndid vellon a les deu de la nit d'avui.

El Gremi de Viatjants i Corredors del Centre Autonomista de Dependents del Centre de la Generalitat, convoca als seus associats a la Junta general ordinària que tindrà lloc el proper dissabte dia 2 de gener de 1932. Acte seguit se celebrará Junta general extraordinària per a la reforma d'Estatuts per adaptar-los als vigents del Centre.

EL CANTABRICO

SANTA ANNA, 11 i 13

Ostres i Mariscs

Assortit especial per a CAP D'ANY I REIS

Servet especial a domicili Els encàrrecs un dia abans Aquesta casa no té cap sucursal Telèfon 14915

casa de la ciutat

La sessió d'ahir

La sessió d'ahir va tenir un comentament burocràtic. Solament un dictamen de circulació va donar lloc a un debat del que va fer el «gasto» el senyor Solà (don Felipe de). Un vot particular del senyor Llopert va ésser rebutjat per 26 vots contra 13, i no passà res més.

En par de la pròxima del presupost el senyor Bassill ens va omplir de milions, contestant-li, molt atinadament, el senyor Casanovas.

Es donà compte d'una proposició signada pels senyors Ventós, Jové, Vella, Cirals, Ullé, Heredi, Domènech, Salvat, Puig Monner, Huguet, Samblancat, Pla, Vinyals, Escotet i Bertran de Quintana: Que tenint en compte l'actitud d'hostilitat a l'ideari i d'actuació d'esquerra i ciutadana en el per el que respecta a Barcelona i comarca, la situat l'actual governador civil de Barcelona, senyor Oriol Anguera de Sojo, s'acordi: Que l'Ajuntament s'adrexi telegràficament al Govern de Madrid, fent constar que ha vist amb disgust l'actitud d'aquest elogi, que publica la Premsa de la nit, provoca un escàndol en el que es distingeix el senyor Jové. En Vella diu que ell en el mes d'agost ja va demanar la substitució d'Anguera de Sojo per nefast.

Pollecia intenta vanament demostrar la inoportunitat de la proposició de la majoria. Intervenen Giralt i Lluhi, aquell evidenciant la tendència descaradament dretista d'Anguera de Sojo i aquest per aclarar un punt de menys dels de Pollecia sobre la filiació dels ministres de Finances i Economia.

Casanovas fa un discurs, molt ponderat, sense estridències, defensant la proposició. Diu que els governadors de menys de la confiança del partit prement.

Giralt s'espanta de les proporcions que ha donat a les seves paraules el senyor Casanovas i amenaça amb retirar la signatura dels radicals de la sessió.

Solà insisteix en què es lleixi la seva proposició d'elogi al governador de la que pensa demanar votació. Critica que la majoria faci política de partit.

Seguiment dels periodistes han estat irritats pel senyor Macià amb dolços i una copa de xampany.

En acomiadar-se dels periodistes, el senyor Macià ha dit que el nou Conseller de Governació senyor Terradellas

Vengui els seus articles per telèfon

Lluhi interromp l

REISH!!

Presentats pràctics són:

ROBA INTERIOR PER SENYORA
JOCS DE TAULA
JOCS DE LLIT
CAMISERIA I CORBATES
EDREDONS
KIMONOS DE SEDA BRODATS

de
Magatzems TIVOLI
CASP, 17 i 19 (Davant Teatre)

EL PROTECCIONISME ANGLÉS

Els nous drets aranzelaris

Londres, 31.—La primera Ordenança dictada pel ministeri d'Agricultura, en virtut de la llei sobre els productes agrícoles, entrarà en vigor el dia 5 de gener vinent.

Les dades que s'indiquen són inclusives i, en parlar de lliures, es refereix a la lliura esterlina de 455 grams.

Els nous drets que s'imposen són els següents:

Fruïtes seques: cireres, del primer de maig al 30 de juny, tres penics per lliura.

Groselles, del primer de maig al 31 de juliol, dos penics per lliura.

Groselles pintades, del primer de maig al 30 de juny, mig penic per lliura.

Raïms de penjar, del 5 de gener al 30 de juny, quatre penics per lliura.

Raïms de taula, del 5 de gener al 30 de juny, quatre penics per lliura.

Prunes, del primer de juny al 15 d'agost, quatre penics per unitat de pes equivalent a 50.800 quilos.

Maduixes, del primer d'abril al 31 de maig, dos penics per lliura.

Maduixes, del primer de juny al 30 de juliol, dos penics per lliura.

Llegums feresques: esparres, del 5 de gener al 29 de febrer, un shilling per lliura.

Llegums feresques: faves, del 5 de gener al 29 de febrer, un shilling per lliura.

Mongetes tendres, del 5 de gener al 30 de juny, un penic i mig per lliura.

Hortalisses, del 5 de gener al 31 de març, quatre penics per 50.800 quilos.

Hortalisses, del 5 de gener al 31 de març, quatre penics per 50.800 quilos.

Shallings, del primer de març al 30 de juny, 12 shallings per la unitat de pes ja indicada i del 7 de juliol al 30 de novembre, 8 penics per lliura.

Pèsols, del 5 de gener al 31 de març, 14 shallings per 50.800 quilos.

Cogombres, del primer de març al 30 de juny, 12 shallings per la unitat de pes ja indicada i del 7 de juliol al 30 de novembre, 8 penics per lliura.

Patates primerenques, del 5 de gener al 20 de febrer, 18 shallings i 8 penics per 50.800 quilos.

Patates primerenques, del 5 de gener al 20 de febrer, 18 shallings i 8 penics per 50.800 quilos.

Patates primerenques, del 5 de gener al 20 de febrer, 18 shallings i 8 penics per 50.800 quilos.

Patates primerenques, del 5 de gener al 20 de febrer, 18 shallings i 8 penics per 50.800 quilos.

Patates primerenques, del 5 de gener al 20 de febrer, 18 shallings i 8 penics per 50.800 quilos.

Patates primerenques, del 5 de gener al 20 de febrer, 18 shallings i 8 penics per 50.800 quilos.

Patates primerenques, del 5 de gener al 20 de febrer, 18 shallings i 8 penics per 50.800 quilos.

Patates primerenques, del 5 de gener al 20 de febrer, 18 shallings i 8 penics per 50.800 quilos.

Patates primerenques, del 5 de gener al 20 de febrer, 18 shallings i 8 penics per 50.800 quilos.

Patates primerenques, del 5 de gener al 20 de febrer, 18 shallings i 8 penics per 50.800 quilos.

Patates primerenques, del 5 de gener al 20 de febrer, 18 shallings i 8 penics per 50.800 quilos.

Patates primerenques, del 5 de gener al 20 de febrer, 18 shallings i 8 penics per 50.800 quilos.

Patates primerenques, del 5 de gener al 20 de febrer, 18 shallings i 8 penics per 50.800 quilos.

Patates primerenques, del 5 de gener al 20 de febrer, 18 shallings i 8 penics per 50.800 quilos.

Patates primerenques, del 5 de gener al 20 de febrer, 18 shallings i 8 penics per 50.800 quilos.

Patates primerenques, del 5 de gener al 20 de febrer, 18 shallings i 8 penics per 50.800 quilos.

Patates primerenques, del 5 de gener al 20 de febrer, 18 shallings i 8 penics per 50.800 quilos.

Patates primerenques, del 5 de gener al 20 de febrer, 18 shallings i 8 penics per 50.800 quilos.

Patates primerenques, del 5 de gener al 20 de febrer, 18 shallings i 8 penics per 50.800 quilos.

Patates primerenques, del 5 de gener al 20 de febrer, 18 shallings i 8 penics per 50.800 quilos.

Patates primerenques, del 5 de gener al 20 de febrer, 18 shallings i 8 penics per 50.800 quilos.

Patates primerenques, del 5 de gener al 20 de febrer, 18 shallings i 8 penics per 50.800 quilos.

Patates primerenques, del 5 de gener al 20 de febrer, 18 shallings i 8 penics per 50.800 quilos.

Patates primerenques, del 5 de gener al 20 de febrer, 18 shallings i 8 penics per 50.800 quilos.

Patates primerenques, del 5 de gener al 20 de febrer, 18 shallings i 8 penics per 50.800 quilos.

Patates primerenques, del 5 de gener al 20 de febrer, 18 shallings i 8 penics per 50.800 quilos.

Patates primerenques, del 5 de gener al 20 de febrer, 18 shallings i 8 penics per 50.800 quilos.

Patates primerenques, del 5 de gener al 20 de febrer, 18 shallings i 8 penics per 50.800 quilos.

Patates primerenques, del 5 de gener al 20 de febrer, 18 shallings i 8 penics per 50.800 quilos.

Patates primerenques, del 5 de gener al 20 de febrer, 18 shallings i 8 penics per 50.800 quilos.

Patates primerenques, del 5 de gener al 20 de febrer, 18 shallings i 8 penics per 50.800 quilos.

Patates primerenques, del 5 de gener al 20 de febrer, 18 shallings i 8 penics per 50.800 quilos.

Patates primerenques, del 5 de gener al 20 de febrer, 18 shallings i 8 penics per 50.800 quilos.

Patates primerenques, del 5 de gener al 20 de febrer, 18 shallings i 8 penics per 50.800 quilos.

Patates primerenques, del 5 de gener al 20 de febrer, 18 shallings i 8 penics per 50.800 quilos.

Patates primerenques, del 5 de gener al 20 de febrer, 18 shallings i 8 penics per 50.800 quilos.

Patates primerenques, del 5 de gener al 20 de febrer, 18 shallings i 8 penics per 50.800 quilos.

Patates primerenques, del 5 de gener al 20 de febrer, 18 shallings i 8 penics per 50.800 quilos.

Patates primerenques, del 5 de gener al 20 de febrer, 18 shallings i 8 penics per 50.800 quilos.

Patates primerenques, del 5 de gener al 20 de febrer, 18 shallings i 8 penics per 50.800 quilos.

Patates primerenques, del 5 de gener al 20 de febrer, 18 shallings i 8 penics per 50.800 quilos.

Patates primerenques, del 5 de gener al 20 de febrer, 18 shallings i 8 penics per 50.800 quilos.

Patates primerenques, del 5 de gener al 20 de febrer, 18 shallings i 8 penics per 50.800 quilos.

Patates primerenques, del 5 de gener al 20 de febrer, 18 shallings i 8 penics per 50.800 quilos.

Patates primerenques, del 5 de gener al 20 de febrer, 18 shallings i 8 penics per 50.800 quilos.

Patates primerenques, del 5 de gener al 20 de febrer, 18 shallings i 8 penics per 50.800 quilos.

Patates primerenques, del 5 de gener al 20 de febrer, 18 shallings i 8 penics per 50.800 quilos.

Patates primerenques, del 5 de gener al 20 de febrer, 18 shallings i 8 penics per 50.800 quilos.

Patates primerenques, del 5 de gener al 20 de febrer, 18 shallings i 8 penics per 50.800 quilos.

Patates primerenques, del 5 de gener al 20 de febrer, 18 shallings i 8 penics per 50.800 quilos.

Patates primerenques, del 5 de gener al 20 de febrer, 18 shallings i 8 penics per 50.800 quilos.

Patates primerenques, del 5 de gener al 20 de febrer, 18 shallings i 8 penics per 50.800 quilos.

Patates primerenques, del 5 de gener al 20 de febrer, 18 shallings i 8 penics per 50.800 quilos.

Patates primerenques, del 5 de gener al 20 de febrer, 18 shallings i 8 penics per 50.800 quilos.

Patates primerenques, del 5 de gener al 20 de febrer, 18 shallings i 8 penics per 50.800 quilos.

Patates primerenques, del 5 de gener al 20 de febrer, 18 shallings i 8 penics per 50.800 quilos.

Patates primerenques, del 5 de gener al 20 de febrer, 18 shallings i 8 penics per 50.800 quilos.

Patates primerenques, del 5 de gener al 20 de febrer, 18 shallings i 8 penics per 50.800 quilos.

Patates primerenques, del 5 de gener al 20 de febrer, 18 shallings i 8 penics per 50.800 quilos.

Patates primerenques, del 5 de gener al 20 de febrer, 18 shallings i 8 penics per 50.800 quilos.

Patates primerenques, del 5 de gener al 20 de febrer, 18 shallings i 8 penics per 50.800 quilos.

Patates primerenques, del 5 de gener al 20 de febrer, 18 shallings i 8 penics per 50.800 quilos.

Patates primerenques, del 5 de gener al 20 de febrer, 18 shallings i 8 penics per 50.800 quilos.

Patates primerenques, del 5 de gener al 20 de febrer, 18 shallings i 8 penics per 50.800 quilos.

Patates primerenques, del 5 de gener al 20 de febrer, 18 shallings i 8 penics per 50.800 quilos.

Patates primerenques, del 5 de gener al 20 de febrer, 18 shallings i 8 penics per 50.800 quilos.

Patates primerenques, del 5 de gener al 20 de febrer, 18 shallings i 8 penics per 50.800 quilos.

Patates primerenques, del 5 de gener al 20 de febrer, 18 shallings i 8 penics per 50.800 quilos.

Patates primerenques, del 5 de gener al 20 de febrer, 18 shallings i 8 penics per 50.800 quilos.

Patates primerenques, del 5 de gener al 20 de febrer, 18 shallings i 8 penics per 50.800 quilos.

Patates primerenques, del 5 de gener al 20 de febrer, 18 shallings i 8 penics per 50.800 quilos.

DEL MINISTERI D'ESTAT

La propera combinació diplomàtica

Circula el rumor que aviat serà nomenat sots-secretari del ministeri d'Estat el senyor Just Gómez, ministre plenipotenciari de segona classe, actualment conseller a l'Ambaixada del Vaticà.

L'actual sots-secretari, senyor Agramonte, passaria en aquest cas a ocupar algun lloc de la seva carrera a l'estranger.

També s'assegura que l'anunciada combinació diplomàtica serà molt més restringida del que s'havia pensat, i que en ella solament es cobrirà dues Ambaixades: la de Washington, per a la qual és candidat més segur l'actual representant d'Espanya a Toquilo, senyor Cardenas, i la de Berlín, que ha d'abandonar el senyor Americo Castro, i a la qual probablement hi anirà algun altre nomenament a la carrera diplomàtica.

Els ambaixadors a Brussel·les i Lisboa, senyors Albert i Rocha, respectivament, que havien manifestat desigs d'abandonar aquestes càrrecs, continuaran en ells a insistència del senyor Llorca.

El president del Consell a Sevilla

Sevilla, 31.—Procedent de Còrdova, en automòbil, i de rigorós incògnit, arriba acompanyat de la seva esposa, el president del Consell, senyor Manuel Azana.

Immediatament es trasllada a l'Hotel Inglaterra, on pren un habitació i demana que se li serveixi el sopar a la seva cambra.

Després, el senyor Azana té una tingué notícia de l'arribada del governador senyor Sol, el qual acudia per a complimentar-lo.

El senyor Azana conversa amb el governador breus moments.

Després, el cap del Govern no sortí de les seves habitacions i foren inútils tots els intents que feren els informadors per a entrevistar-se amb el president del Consell, puix havia donat ordres terminants de no rebre a ningú.

Sembla ésser que demà es proposen visitar alguns monuments de la capital i passejar pels voltants de Sevilla, puix veu que el senyor Azana té acompanyat a les deu del matí, en hora la qual recorre la ciutat.

El senyor Azana prosseguirà després el seu viatge en automòbil, acompanyat de la seva esposa, fins a Cádiz, on estarà algunes hores, i es traslladarà des d'allí a Madrid.

Ha retornat del Marroc el ministre d'Instrucció pública

Aquest matí ha retornat de la seva excursió pel Marroc el ministre d'Instrucció pública, acompanyat dels seus familiars i secretari.

Compri per telèfon tot el que necessiti

DE GUERRA LES VÍCTIMES D'UN INCENDI

Quatre morts i un ferit greu

Brussel·les, 31.—A Filburg un violent incendi ha destruït el local on estava instal·lat un cafè.

El flames de l'establiment, la seva muller i els seus dos fills, han mort, entre les flames. La serventa del cafè està tan greument ferida, que no es creu que sigui possible salvar-la.

Una explosió de grisú fa cinc víctimes

Londres, 31.—Una violenta explosió de grisú s'ha produït en una mina de carbó, prop de Leeds.

Cinc obrers miners han mort a conseqüència de l'acció.

UNA CATASTROFE

Topen dos vaixells al Tàmesis i un d'ells naufraga

Londres, 31.—Una topada que s'ha produït al Tàmesis ha causat la mort de diversos mariners.

El remolcador "Royalist" ha naufragat en ésser abordat per un vapor nord-americà, "American Trader", el qual venia de Nova York i entrava al dièd de Londres.

El sarmador del "Royalist" no saben amb certesa el nombre d'homes que es trobaven a bord en el moment de l'acció. Creuen que eren nou el mariners que tripulaven el vaixell.

Un sol tripulant ha pogut ésser salvat.

SAVI O ESTAFADOR

L'enginyer japonès que vol fer or

París, 31.—L'enginyer polonès Dunikowski el qual, com és sabut, està detingut i acusat d'estafa pels financiers que li havien confiat capitals amb l'esperança de que aconseguís per or, ha començat a fer les experiències necessàries per a comprovar la realitat de les seves teories.

En els laboratoris de l'Escola Central, el director de la mateixa, M. Guillet, designat com a tècnic pel jutge, ha segellat els objectes utilitzats pel químic i a identificat els primers matèries emprades.

Una vegada complerts aquests requisits, Dunikowski ha començat les operacions. Aquestes duraran alguns dies, i una vegada acabades, els perits donaran a conèixer la seva opinió.

Dos col·legials ataquen un professor

Leipzig, 30.—Dos col·legials del liceu de Namburg, la passada nit van sortir al pas d'un professor i el van agredir. Mentre l'un li saltava a la gola, l'altre li volia prendre la cartera, però, als crits de la víctima, els col·legials es feien escapolir.

EL QUE DIU EL MINISTRE DEL TREBALL

Cal evitar que les Companyies estrangeres acomiadin al personal espanyol

Madrid, 31.—El ministre del Treball ha dit que l'havia visitat la Unió General de Camperols de Torrelaguna i Colmenar Viejo, els quals han demanat la constitució del jurat mixte.

El ministre ha dit que havia donat ordres perquè es constituís tot seguit.

Ha afegit que també l'havia visitat una comissió de la societat de tramviaris per a donar-li compte que la companyia de tramvies de la ciutat Liria ha fet acomiadament de personal, i a la qual ha demanat que s'acomiadi personal per estar associat a la U. G. T.

Jo no ho vaig creure, i ara em diuen que acomiada uns vuitanta o noranta obrers.

Si això és cert, va contra el dret d'associació i contra la Constitució, i no es pot tolerar que pel procedir d'aquelles empreses es creïn conflictes.

També la societat Paperera Espanyola m'ha anunciat fa algun temps que acomiada personal per estar associat a la U. G. T.

Jo no ho vaig creure, i ara em diuen que acomiada uns vuitanta o noranta obrers.

Si això és cert, va contra el dret d'associació i contra la Constitució, i no es pot tolerar que pel procedir d'aquelles empreses es creïn conflictes.

La diputació consultà amb les altres províncies per a determinar en definitiva respecte a l'afet.

Les empreses es van queixar després al Governador, demanant-li a més, que trametís la queixa al Ministre de Governació.

El que publica la «Gaceta»

Madrid, 31.—La «Gaceta» publica una ordre d'Hisenda assenyalant en 12866 per cent el recarreg que han de pagar durant la primera desena de Gener, les liquidacions per drets d'aranzel que s'hagin fet efectives en monedes d'argent o bitllets.

Una costum protocolària

Madrid, 31.—D'acord amb els costums generals, en la majoria dels països per als actes diplomàtics i de relació social, el cap d'Estat, després de primer d'abril, col·locarà un album a la secretaria general, per a que puguin signar en ell el cos diplomàtic i l'element oficial.

Al mateix temps se'n col·locarà un altre per al públic en general en el saló de l'antiga majordomia.

El millor auxiliar de vostè — El telèfon

Els comunistes

Amenaga de vaga general a Buenos Aires

Buenos Aires, 31.—Diu de Santiago de Xile que la Federació Obrera ha publicat una nota en la qual anuncia que el dia 1 d'abril, on se'ls dona de menjar, demanant la llibertat de premsa.

També protesta contra els inquilins, demana l'auxili per als sense treball i que sigui acomiadat el personal aturat que en nombre de 12.000 s'està a la localitat d'Estad, on se'ls dona de menjar.

La dita Federació solament transmetrà en el cas que el Govern es compromet a donar treball immediatament a aquests obrers aturats, o se'ls doni un subsidí de cinc pesos diaris.

El diari "Diurnos Noticias" diu que el Comitè a Montevideo de la Internacional comunista ha rebut dels Soviets 24 milions de dòlars per a fomentar l'agitació entre els obrers sense treball.

A HAMBURG

Propaganda nacionalista des d'un avió

Berlín, 31.—Des d'un avió que ha volat sobre Hamburg, han estat llançats milers de fulles convidant al poble a pronunciarse contra el tractat de Versalles.

Dit avió el pilotava un ex-capità de vaixell de guerra, i duita com a passatger un dentista, conegut com a agitador nacionalista. Aquest va ésser el que llança les fulles.

En baixar de l'avió, va ésser detingut per la policia, per infracció de les ordenances de policia.

El pressupost japonès de Guerra i Marina

Tòquio, 31.—L'Agència Rengo anuncia que després de les valuacions fetes per el Govern japonès, l'actual ha fixat en un total de 1.397 milions de iens el pressupost de l'exercici 1932.

D'aquest conjunt, 184 milions constitueixen el pressupost de l'exercici 1932 el de la marina.

L'estat de salut d'Henderson

Londres, 31.—La "Press Association" diu que el senyor Henderson, de retorn de la seva temporada de convalescència passada a la Costa Blava, serà objecte d'un examen radiogràfic, encara que segons els mèdics, el seu estat és satisfactori i no inspira inquietud.

Un premi per a les criatures perfectes

Nova York, 31.—El veí d'Hamilton, M. W. G. W., ha tingut, abans de morir una bona idea, i ha decidit donar un premi de 100.000 dòlars per a donar a les criatures filles de pares reconeguts físicament i mentalment com a perfectes a 99 per cent.

esports

Instantànies esportives

Francesc Platto i l'aventura del Racing per Nordamèrica

Ha jugat dos partits de prova al Barcelona i si entra al club blau grana, establirà ací un negoci. Si no es queda al Barcelona, tornarà a Budapest

Veïem novament per dos partits a la porta del Barcelona al jugador que fou gran porter internacional hongarès, Francesc Platto.

El porter que jugant amb els colors blaus i grana va ésser un element notablement per una llarga temporada i que mentre actuava a l'equip català era el rival més aïrat de Ricard Zamora. Va deixar nosaltres al matí al camp del Sol de Bats on ve entrenant-se des de fa uns quants dies.

Francesc Platto, bon amic nostre, volia parlar-nos de quelcom respecte al viatge per Amèrica amb el Racing de Madrid.

També voliem saber que hi ha de la probabilitat d'entrar al Barcelona.

Platto ens va parlar de moltes coses. Ens interessava per damunt de tot saber que ha estat de la seva vida en el temps que ha passat fora de Barcelona des de l'any passat que va deixar de pertanyer al club català.

—Vaig anar al Recreativo de Huelva per fer de jugador i entrenador del club. Posteriorment jo tenia casa aquí i que vaig deixar la perxa per fer de jugador a Huelva. Vam anar allí amb la meua esposa. El contracte era de 45.000 pessetes a l'any i havia de cobrir-me, per tant, 2.500 cada mes. El Recreativo va trobar als tres mesos que no podia pagar el contracte i em va proposar tan carregos pel club i veient que hi havia dificultats per a cobrar vaig decidir deixar el club posant-me amb tractes amb el Madrid. Llo Hertzka, paisa meu i entrenador del club madrileny, em portava l'assumpte i ell va proposar-me que anés a Madrid on probablement hi hauria ocasió per mi d'anar a Amèrica amb el Racing, car es preparava una "tournée".

—Varen fixar pel Racing o solament hi varen anar com a reforç?

—Anava independentment. Era un contracte a part el meu. Hernández Coronado portava les negociacions dels partits i em va donar un intermediari i ell fou el que va ferme les condicions en que jo hi jugaria. Jo volia que em signessin un contracte com cal en tot assumpte en el qual intervinguin els serveis d'un futbolista retribuïts amb pessetes, però no hi va dir que no calia contracte i jo podia tenir tota la confiança en Hernández Coronado que era un perfecte cavaller. Plant en les paraules de Lipo, el contracte no va ésser fet. Hernández Coronado va pagar pels viatges dels jugadors com a garantia del promotor de Lima. 55.000 pessetes de les quals sis mil foren anticipades a Paco Buri que va sortir de Madrid abans que nosaltres i que havien de trobar més tard a La Havana. Jo vaig deixar a meu fill de Huelva. Vaig vendre els mobles i l'automòbil i al mateix temps que sortia jo vers Vigo per embarcar, la meua esposa prenia el tren cap a Barcelona per sortir d'ací en un moment de la meua partida.

Platto va referir el film de l'anada a Amèrica i dels fets del viatge que com a conseqüència econòmica té bon xic de semblança al que va fer l'Europa abans de desaparèixer i fins en les derivacions que ha produït com apoteosi.

—A La Havana on arribarem el dia 28 de juny s'ens juntà Paco Buri i anàrem a Lima. Ens acomodàvem els senyors Góngora, caixer i el senyor Cristóbal, tots dos del Racing madrileny. A Lima es van fer tres partits i de tornada a La Havana el mes d'agost, va marxar el senyor Góngora tornant a Espanya i quedant-se amb nosaltres el senyor Cristóbal i Paco Buri. A La Havana es van jugar quatre partits i varen guanyar amb la revolució, es va haver de suspendre un altre.

—Després, hauríem d'anar a Mèxic?

—En efecte. Anàrem a Mèxic amb Cristóbal i Paco Buri. Allí ens contractava un tal Calvo. Els partits foren tots guanyats per nosaltres excepte l'últim. El públic s'enfadava perquè els guanyàvem i ens

Ahí es varen reunir els cinquanta i pico de delegats que s'abstingueren de votar a l'assemblea última i es va produir una general revolució, entre els representants de la posició poc agressiva del Barcelona en el moment actual, per obra i gràcia dels que estan posant en evidència el prestigi social de l'entitat capdavantera del nostre futbolisme per apropiació dels càrrecs i defensors dels partits de damunt de les veritats que ben clarament els han estat dits fins en lletres de motllo.

La reunió tingué lloc a l'Ateneu Empordanès i en ella es va parlar fins a redactar un manifest i fer-lo públic a la Premsa posant al descobert, ben clarament, cosa que els "abstencionistes" davant la diguem-ne gesta, d'aquests directius.

Vam imposar-se però el seny i decidíem redactar el manifest en altre sentit i trametre'l a la directiva.

Com sigui que els directius es varen comprometre a convocar properament l'assemblea per a tractar la revisió dels delegats i delegacions modificant els articles del reglament que fan referència a l'afer i que aquesta ha d'ésser convocada abans del 17 de gener, se'ls hi recorda els compromisos contractats amb la directiva d'anar següent a la celebració de la mateixa.

L'assemblea última ha de tenir, doncs continuació, ja que s'ha de parlar de la supressió de delegacions, cosa que no convé a la directiva car de fet, en suprimir-se els delegats i anar a l'assemblea general de socis haurien de posar els càrrecs a la disposició de l'assemblea social. Els directius del Barcelona, davant l'apremi dels "abstencionistes" amb el seu manifest haurien de convocar l'assemblea, però s'ha previst en el comunicat redactat a la reunió d'ahir, que tenen una escapatoria reglamentària els directius per reeixir en la reunió propera, i fins aquesta porta de sortida els ha estat barrada per endavant.

Segons el reglament no es poden modificar els reglaments ni suprimir-se per tant el sistema de les delegacions, que no assisteixen a la reunió convocada

empataven a cops de pedra. L'últim partit es va perdre. L'empresari senyor Giary tenia en projecte un viatge a Nordamèrica per fer-hi també uns encontres al resultat de l'últim partit va dir que l'havia decepcionat i que no li interessava el viatge. En canvi un jugador de l'"América" de Mèxic, el nom del qual no recordo, va ésser el que es posà al cap de la tournée i anàrem a Nova York. El senyor Giary venia amb nosaltres en pla de turista però en veritat era el que es va veure l'empresari i el jugador mexicà un ninot de palla posat per si anava malament la cosa i deixà nosaltres a Nova York com a va passar precisament.

—Una pregunta, ¿el Racing, que?

—El senyor Cristóbal va deixar-nos a Mèxic tornant a Espanya. Nosaltres havíem cobrat fins el dia 15 de setembre i des d'aleshores que ja no quedàvem més que cinc cèntims. Va seguir la tournée acompanyant-nos Paco Buri. Una vegada a Nova York va ésser un fracàs de públic cada partit. Varem fer quatre partits amb vuit dies d'interval, malaltia, fou quasi tret del lloc per a fer-hi jugar, però al camp va veure's que era impossible que ho fes. Va ésser un fracàs econòmic. No teníem pessetes per a tornar a Europa. Paco Buri va posar cables a Madrid demanant diners pel viatge. Els cables no foren contestats. El Racing no deia paraula i la Federació espanyola tampoc. Per sort nostra va passar per Nova York vers Los Angeles on havia de donar uns conferències Mr. Fischer de la F. I. F. i al qual visitàrem Paco Buri i jo. Mr. Fischer és bon amic meu. Ell va enviar un telegrama a la Federació espanyola de futbol per tal que s'interessés per nosaltres i aleshores la Federació va trametre les pessetes que mancaven pel viatge. No volem saber com varem venir. Amb un vaixell retirat de servei. Un vaixell correu que s'anomena "Buenos Aires" i que es troba en llàstims estat. L'alguia ens entrava al cambrot. Arribarem a Cadis i allí amb tren a Madrid pagant-nos els jugadors de la nostra butxaca un "plus" de cinquanta pessetes per fer el viatge en primera. Una vegada a Madrid ens varem assabentar del més interessant.

El Racing madrileny havia desfet mentre érem a Amèrica. No hi havia junta i el club estava dissolt. No podíem reclamar a ningú els sous que havíem de cobrar.

—Quelcom semblant al resultat del viatge de l'Europa. Un senyor va acompanyar al club, es va quedar amb el produït de la gira i després els jugadors no varen cobrar ni un cèntim.

Exactament. El nostre cas va ésser pitjor, en arribar ací el club havia desaparegut.

—No el va contractar a vostè Hernández Coronado? Què hi diu ell al mateix?

—Hernández Coronado s'ha portat molt malament amb mi. Ell m'ha dit que no tenia res a veure amb l'assumpte i que fes el que creies convenient. He reclamat pels tribunals i espero que seré atès.

—Es veu la cosa clara. El Racing va fer-se del que havia perdut o els elements de la directiva del que portaven posat i tancaren el club abans de tornar l'equip a Espanya. Una jugada d'avantatge.

Platto segueix dient altres coses. Per fins parla de la seva situació amb el Barcelona.

—He perdut nou quilos. Estic en magnífiques condicions físiques. Els dos partits de l'últim no poden dir-se bons. Espero a veure si podré entrar al Barcelona. Llavors m'establiré ací amb la representació d'un aperitíu i faré que vingui la meua muller a trobar-me. Si no entro al Barcelona me'n aniré a Budapest, on m'he de jugar ací, a la resta d'Espanya no hi ha gaire serietat en futbol.

I Platto acabà així la conversa.

XARXA

El Rugby Club Universitari organitzarà una setmana esportiva escolar

Un col·lega del matí publica una intervenció amb el gran Cugueró, ànima visible del Club Universitari, en la qual, entre altres coses, diu:

Volem organitzar els campionats d'Espanya d'atletisme (escolars) que constituiran el "clou" de la setmana esportiva universitària que volem portar a cap com número de festes de l'Universitari de la República. Hi haurà també campionats d'Espanya de Boxa, Rugby i Natació, i torneigs d'hockey, rugby i tennis. Les dates seran del 13 al 17 d'abril. Els jocs s'han de fer el 13 i 17 d'abril. Es farà una cosa segura, i també volem organitzar els campionats d'Atletisme de Catalunya, que tindrien lloc sagradament a la segona quinzena de març.

Aquest és el programa que els amos xicots de l'Universitari volen portar a cap. No cal dir que la tasca que se'ls prepara és feixuga, però no és la primera vegada que fan organitzacions d'aquesta mena i sempre l'èxit els ha acompanyat.

Es per això que també esperem que en aquesta ocasió l'èxit acompanyi als organitzadors d'aquesta gran setmana que pel que volen fer hauran de merèixer per part de tots, la major ajuda.

Boxa

ELS NOSTRES BOXADORS A L'ES-TRANGER

Martí Oroz boxa contra K. O. Brisset, el dia 9, a Caracas

La nova ha arribat per conducte particular. Martí Oroz torna ara a sem-

bla un fet. Ha escrit a casa seva, anunciant-li la seva vinguda.

El dia 9 boxarà a Caracas contra l'ex-campió del món K. O. Brisset, i després, després de Barcelona, Italia i Ginebra, tornarà a París.

Diu que ja té les màltes preparades i unes ganes bones de tornar a boxar a Barcelona, davant del seu públic i dels seus amics.

Kid Tunero-El Leñero

Poques vegades havia suscitat tantes discussions un combat com el fet el dia 16 del corrent en el Nou Món entre aquests dos boxadors i molt més després que el manager d'"El Leñero" recollia la demanda d'una revanxa, com una juguesca de cinc mil pessetes, com feu públic.

Ménde, manager de Leñero, considera que aquest fou complet massa de pressa, creient que després d'haver estat tocat per Tunero haguera donat la importància que es mereix el seu punch, no deixant-se cagar novament i en canvi el treball de Leñero a l'edifici mac haguera donat el seu resultat des del cinquè round.

Tunero, boxador jove, pl d'illusions, creu ha d'anar trobant sempre nous adversaris i sembla ser difícil convencè-lo de donar aquesta revanxa, encara que, segons el seu manager, cas de fer-se, no tindria inconvenient en jugar els cinc mil pessetes.

N. de la R. — Aquesta nota que ens envia Barcelona Ring queda confirmada per la nostra informació d'ahir en la qual diem que Tunero estava disposat a celebrar el combat.

La Federació Espanyola de Boxa presenta una selecció i un projecte al Comitè Olímpic Espanyol

La Federació Espanyola de Boxa ha cursat el seu projecte de preparació, pels boxadors que vagin a Los Angeles. El projecte és interessantíssim i per tal motiu volem reproduir-lo.

Diu així: "Señor presidente del Comité Olímpico. Muy señor nuestro: Refiriéndome a su atento escrito circular de fecha 23 de noviembre próximo pasado, nos es grato poner en su conocimiento que es el consejo directivo, en su sesión del día 30 del citado mes, acordó someter a ese Comité Olímpico Español, teniendo en cuenta la reducida cantidad de que dispone para la preparación de los boxeadores seleccionados con vistas a la Olimpiada de Los Angeles.

Lo Es la Federación Nacional cree con suficientes méritos a los siguientes boxeadores aficionados que han sido seleccionados: Salvador Lozano (actual campeón de España, peso mosca).

José Jiménez (id. id. id. id. gallo). Nicolás Sanz (id. id. id. id. pluma). Darwin Arambillet (id. id. id. id. ligero).

Cipriano Marco (ganador del Cinturón de Madrid, welter). Gabriel Zubizarra (actual campeón de España, peso medio). José Jordá (id. id. id. id. id. semipesado).

2º Proyecto de preparación. Primera etapa (tres meses i medio). Todos los boxeadores seleccionados estarán sujetos a un riguroso entrenamiento de sala, bajo la dirección y cuidado de los profesores y masajistas que les serán designados a este efecto, controlando la Federación Española de Boxeo.

Cada uno de los seleccionados efectuará bajo el control de esta Nacional, y en un espacio mínimo de quince días de uno a otro, un combate en público contra adversarios calificados y escogidos.

Organización de tres matches interregionales, participando en cada uno de ellos los ocho boxeadores seleccionados.

Estando afiliados los mismos a las Federaciones regionales Catalana, Castellana y Vizcaina, dichos matches se

comentaris

Funcionarisme fincat

Quin títol, no, amics? Qualsevol endevinia allò que el cronista es proposa dir. Tanmateix és una cosa ben senzilla.

Hem quedat que tots som enemics dels confusionismes. Si és així, un parlem d'un propietari i fins quan el combatem, ens referim a l'aspecte paratistari del que viu expriment el pròxim emprat en un títol que li atorguen jurisdicció absoluta damunt d'un predi o d'un immoble. Tenim, en general, del propietari, el concepte que és un ésser que no produeix i consum i que produeixen els altres, pagant-ho amb el que extreuen dels mateixos productors. Així resulta que al propietari la vida li surt de franc i li és agraïdola com un bany de roses.

Tanmateix aquesta mena de propietaris són els millors o, si voleu, els menys dolents. Han nascut o s'han enfilat a un mitjà social que m'ha d'ells creuen de bona fe i l'hi i honorables. La seva manera d'actuar i de viure és una espasa d'un tall. Fins de vegades es donen casos de propietaris d'aquests que tenen bons sentiments i practiquen obres meritoris. No és molt freqüent, però el sol fet que sigui impossible reivindicar fins a cert punt, als nostres ulls, els propietaris tots d'una peça.

Hi ha, amics, tanmateix, una altra mena de propietaris. Són aquells que es disressen de treballadors al com el llop es vestia d'onella. No tenen l'altre concepte d'ells mateixos que tenen els citats en primer terme i simultàneament les inscripcions al Registre, amb l'acceptació de càrrecs retribuïts que podrien ocupar dignament altres homes que no posseïxin finques rústiques ni urbanes.

Prop d'allò on viu el cronista acaben d'ésser construïdes dues cases. Balmes formidables de pedra i ferro que costen una millonada. Cases de lloguer amb totes les comoditats que exigeix el confort modern, emplaçades a la via més aristocràtica de Barcelona. Com a detall aclaratori us diré que l'habitatge més barata, la que és sola terrat, està valorada en set-cents pessetes mensuals. Considereu quin cas!

I no una, dues, que molt aviat seran tres...

Doncs bé. El propietari de les mateixes, el nom del qual tenim a la vista, però no el diem, és avui com avui, funcionari municipal. I és tan exacte, diuen, en la cobrança dels seus emolument com ho serà en la presentació dels rebuts als logaters quan els tingui. I no és ell sol. El fill d'un marqués il·lustre, que jo al·lude de Barcelona, ocupa igualment un lloc en la nómina del municipi.

I, entretant, centenars de milers d'homes, que no tenen finques ni marquesats, malden estèrilment per proporcionar als seus fills el nostre pa de cada dia!

J. M. F.

Natació

El tradicional festival de Reis

Cada any ha meregut major favor del públic semblant manifestació que sempre amb, i veiem amb més propi que cada a tots els petits que familiaritzats amb l'aigua esdevenen indiscutiblement bons nedadors i són la veritable esperança del demà.

El programa per complet a càrrec dels nens de l'aigua, quedà integrat per les següents proves:

100 metres lliure fins a 14 anys.
100 metres espatlla fins a 14 anys.
100 metres braça fins a 14 anys.
50 metres lliure de 10 a 12 anys.
50 metres lliure fins a 10 anys.
25 metres lliure fins a 8 anys.
50 metres senyoretas fins a 14 anys.
25 metres senyoretas fins a 10 anys.
Salts i partit de water-polo.

Retransmissions

El nombre de receptors a Gran Bretanya i als Estats Units.—Segons "Radio Magazine", el 31 d'octubre de 1930, a Gran Bretanya hi havia 4.100.000 receptors distribuïts de la següent forma: Anglaterra, 3.322.000; Escòcia, 244.000; País de Gales, 144.000; Irlanda, 35.000.

En aquesta mateixa data el nombre de receptors dels Estats Units era de 12.978.345.

El russo no s'adormen.—El Govern soviètic anuncia la construcció d'un Palau de la Ràdio que serà acabat l'any 1933. Igualment està decidit a construir tres noves estacions de 100 kilovats a Kiew, Minsk i Sverlovsk i 14 estacions de 10 kilovats en diverses poblacions.

Una abraça tot el que construeix.—Una abraça tot el que construeix, un milió d'aparells anàlisis. Seguint un servei d'ones curtes entre Moscou i les principals ciutats russes.

Seràn radiats les representacions de l'Òpera Metropolitana de Nova York i l'Òpera de París.—A partir del gener de 1932, les estacions americanes radiaran regularment les representacions de l'Òpera Metropolitana de Nova York i Chicago. Els auditors europeus tindran així la possibilitat de sentir els éssers artístics que desfilen per aquests teatres i les seves orquestres que estan conceptuats com el millor del món.

Conferències mèdiques.—L'emissora de Torí ha establert una nova modalitat que consisteix en radiar conferències mèdiques. Inviten als radioescultors que vulguin aprofitar les oportunitats que ofereixen aquests cursos, a un famós metge els fa el diagnòstic.

Nova emissora hongaresa.—Propertament es construirà a Hongria una gran emissora que serà emplaçada prop de Budapest, i transmetrà amb 150 kilovats. Es calcula que aquesta superestació no estarà acabada abans de dos anys.

Municipis anglesos que s'uniran a la xarxa.—El Consell Municipal de Tympmouth (Anglaterra) ha suprimit la taxa que tenia imposada per les fixacions d'antenes de radio. Molts altres municipis han seguit el seu

teatre i cinema

DIUEN LES EMPRESES

Teatre Roma

L'empresa del Roma ha confeccionat per aquesta nit, fi i principi d'any, un programa que és tot un festival.

Es posarà en escena l'obra de més força còmica de la temporada "La morena de Coll-Blanc", que cada dia constitueix una explosió d'alegria. La Còpia Barcelona Albert Martí donarà una brillant audició de sardanes al vestíbul del Teatre i l'Esbart de Dansaires Barcinonés presentarà en un intermè de millor del seu repertori de ballets.

Demà tarda, festa de Primer d'Any, a la primera sessió "Els Pastors", la tradicional obra que aquests dies està novetant a Roma un contingut de públic veraderament gran. Aen aquesta funció, l'empresa regalarà una reproducció del Naixement, obra del famós artista Ros i Güell, i els tres Reis Magos i els seus heretats camí de l'adoració, rebrant personalment les cartes en les quals els petits expressen els seus desitjos.

Una veritable festa infantil, com e veu, plena de goig i alegria, que declarà dolc record en el cor del nens.

A la segona sessió i a la funció de la nit, "La morena de Coll-Blanc", dues hores i mitja de riure.

I el dissabte, tarda, per una sola vegada, els dos grans èxits de la temporada en una sola sessió: "L'Hostal de la Glòria" i "La morena de Coll-Blanc", programa extraordinari que omplirà el teatre.

Teatre Novetats

El Grand Guignol de París torna a Barcelona, torna, naturalment, amb el que tenen de més espectacular i amb el que han tingut París, torna amb el mateix director de les tournées oficials, Mr. Jorges Rabani, que és com dir bon èxit i millor gust en la selecció d'obres i artistes. Prova d'això el programa de la primera funció, que ens ofereix i que tindrà lloc al Teatre Nou.

vetats, divendres, dia 8. Com obres de gran tensió i força figuren: "Le système du Docteur Gandon" et du professeur Plume", un acte de André de Lord i un acte de un narrador d'André Gode "Hantise", dos actes de Charles Mère i per a treure la impressió d'aquestes dues obres, que s'identifiquen comèdies "L'operation", del mestre Henry Duvernois, i "L'oeil du Maître", de Monyzeon et Marsele. Aquest

Comiat de l'any

Aquest és el nostre darrer "Dijous Radiotelefònic" de l'any 1931. Fa poc que hem arribat a la nostra cinquena aquesta secció sigui per als nostres lectors radiotelefònics un bon alliat, i tingui tota l'amenitat i importància que la ràdio es mereix per dir propi. Farem que tots els radio-escultors, industrials, amadors i el públic en general trobin en nosaltres uns defensors en tot el que representi una millora comú.

En els pocs dies que fa que publiquem aquesta secció hem rebut nombrosos mostres d'aprovació dels nostres lectors i diversos industrials, les quals agraïm en el que valen.

L'any 1931 ha estat pròdig en activitats radiotelefòniques. Ha estat un any fructífer, un any d'activitats continues: un any en el qual la ràdio ha prestat uns serveis magnífics, un any gairebé històric.

Als pocs moments d'ésser proclamada la República, la ràdio feia arribar als llocs més apartats i més remots la nostra veu, i aleshores els nostres lectors tingut una tensió seguida fins que tots els ciutadans de tot arreu poguessin sentir els actes polítics que es celebraven a Barcelona i en altres capitals.

Les nostres aspectes la ràdio també ha tingut un bon any. Les nostres activitats feien arribar als llocs més apartats i més remots la nostra veu, i aleshores els nostres lectors tingut una tensió seguida fins que tots els ciutadans de tot arreu poguessin sentir els actes polítics que es celebraven a Barcelona i en altres capitals.

Als pocs moments d'ésser proclamada la República, la ràdio feia arribar als llocs més apartats i més remots la nostra veu, i aleshores els nostres lectors tingut una tensió seguida fins que tots els ciutadans de tot arreu poguessin sentir els actes polítics que es celebraven a Barcelona i en altres capitals.

Les nostres aspectes la ràdio també ha tingut un bon any. Les nostres activitats feien arribar als llocs més apartats i més remots la nostra veu, i aleshores els nostres lectors tingut una tensió seguida fins que tots els ciutadans de tot arreu poguessin sentir els actes polítics que es celebraven a Barcelona i en altres capitals.

Als pocs moments d'ésser proclamada la República, la ràdio feia arribar als llocs més apartats i més remots la nostra veu, i aleshores els nostres lectors tingut una tensió seguida fins que tots els ciutadans de tot arreu poguessin sentir els actes polítics que es celebraven a Barcelona i en altres capitals.

Les nostres aspectes la ràdio també ha tingut un bon any. Les nostres activitats feien arribar als llocs més apartats i més remots la nostra veu, i aleshores els nostres lectors tingut una tensió seguida fins que tots els ciutadans de tot arreu poguessin sentir els actes polítics que es celebraven a Barcelona i en altres capitals.

Als pocs moments d'ésser proclamada la República, la ràdio feia arribar als llocs més apartats i més remots la nostra veu, i aleshores els nostres lectors tingut una tensió seguida fins que tots els ciutadans de tot arreu poguessin sentir els actes polítics que es celebraven a Barcelona i en altres capitals.

Les nostres aspectes la ràdio també ha tingut un bon any. Les nostres activitats feien arribar als llocs més apartats i més remots la nostra veu, i aleshores els nostres lectors tingut una tensió seguida fins que tots els ciutadans de tot arreu poguessin sentir els actes polítics que es celebraven a Barcelona i en altres capitals.

Als pocs moments d'ésser proclamada la República, la ràdio feia arribar als llocs més apartats i més remots la nostra veu, i aleshores els nostres lectors tingut una tensió seguida fins que tots els ciutadans de tot arreu poguessin sentir els actes polítics que es celebraven a Barcelona i en altres capitals.

Les nostres aspectes la ràdio també ha tingut un bon any. Les nostres activitats feien arribar als llocs més apartats i més remots la nostra veu, i aleshores els nostres lectors tingut una tensió seguida fins que tots els ciutadans de tot arreu poguessin sentir els actes polítics que es celebraven a Barcelona i en altres capitals.

Als pocs moments d'ésser proclamada la República, la ràdio feia arribar als llocs més apartats i més remots la nostra veu, i aleshores els nostres lectors tingut una tensió seguida fins que tots els ciutadans de tot arreu poguessin sentir els actes polítics que es celebraven a Barcelona i en altres capitals.

Les nostres aspectes la ràdio també ha tingut un bon any. Les nostres activitats feien arribar als llocs més apartats i més remots la nostra veu, i aleshores els nostres lectors tingut una tensió seguida fins que tots els ciutadans de tot arreu poguessin sentir els actes polítics que es celebraven a Barcelona i en altres capitals.

Als pocs moments d'ésser proclamada la República, la ràdio feia arribar als llocs més apartats i més remots la nostra veu, i aleshores els nostres lectors tingut una tensió seguida fins que tots els ciutadans de tot arreu poguessin sentir els actes polítics que es celebraven a Barcelona i en altres capitals.

Les nostres aspectes la ràdio també ha tingut un bon any. Les nostres activitats feien arribar als llocs més apartats i més remots la nostra veu, i aleshores els nostres lectors tingut una tensió seguida fins que tots els ciutadans de tot arreu poguessin sentir els actes polítics que es celebraven a Barcelona i en altres capitals.

Als pocs moments d'ésser proclamada la República, la ràdio feia arribar als llocs més apartats i més remots la nostra veu, i aleshores els nostres lectors tingut una tensió seguida fins que tots els ciutadans de tot arreu poguessin sentir els actes polítics que es celebraven a Barcelona i en altres capitals.

teatre i cinema

ETOLE PALACE

Plaça del Teatre, 2 - Lançaret 13

MUSIC-HALL 1 CABARET

Tarda, de 4 a 9 — Nit, de 10 a 4

50 belles artistes, 50

Exit de

EMMA MARQUES

MARY CARMEN</

Ostres - Peix - Marisc - Caviar
Salmó - Percebes - Etc.

CAP D'ANY
FESTES

BON TEMPS

Restaurant-Venda
Servei a domicili

Quintana, 7

Telèfon
1610

la humanitat

RAPAPIEJANT

Ens fa molta por el creixement dels "soldados de la Tradición"

Llegim:

"Don Alfonso Carlos de Borbón y Austria. Este ha dirigido una carta al jefe provincial tradicionalista de Valencia, don Francisco de P. Monthlanch, en la que le dice: 'Hoy más que nunca es necesario el espíritu de disciplina; vivid alerta los que acudáis mayores o menores masas, pues el enemigo, temeroso del crecimiento de los soldados de la Tradición, no cesará en su empeño de ensayar los medios que crea convenientes para causar recelos, primero; perturbaciones, después, y por último, divisiones; pues nunca será viejo el 'divide y vencerás'."

Ens hi hem fet un tip de riure!

L'escriptor Josep Sanchez Rojas, al qual el Govern encarregà la crònica de les festes de l'11 de desembre, que ha mort avui a Madrid

Una rèplica del senyor Companys

El problema del camp a Catalunya

El corresponsal de "Ahorra" a Barcelona publica unes manifestacions que li ha fet el senyor Companys, sobre la situació actual de Catalunya.

"Díce el señor Companys, comentando unas declaraciones que ha hecho el señor Anguera de Sojo que le conviene aclarar algunos conceptos del hasta ahora gobernador, por ser sus declaraciones contestación a unas mías, en las que por otra parte me ratifico. Me interesa recoger su actuación con respecto a la dirección que se ha dado, idea y procedimientos, con los campesinos de Cataluña."

Afirma el señor Anguera de Sojo que en la circular que publicó en el "Boletín Oficial" no dictó normas de interpretación del Decreto del ministerio de Justicia, sino que lo recordaba a las autoridades municipales. Esta declaración es bastante explícita en boca de un presidente de Audiencia en funciones de gobernador civil. En el prólogo de dicha circular el gobernador dice textualmente: "entendido hasta ahora que la solución de los conflictos jurídicos es a los Tribunales y organismos establecidos por las leyes vigentes a quienes compete". Luego añade que se ha de precisar el alcance de las prescripciones del decreto. Trata después de las costumbres de Cataluña, y de las relaciones armónicas establecidas para el aprovechamiento de tierras y eleva al ministro de Justicia el siguiente dardo: "estas relaciones de naturaleza evidentemente jurídica no han de ser fijadas por una ley más o menos improvisada".

Comenta también las prescripciones del Código civil, recomendando a los alcaldes la mayor publicidad para el referido Decreto y que pongan en conocimiento del gobernador civil aquellos actos contrarios a la Ley. Los propietarios se reunieron entonces y si no produjo un conflicto fue por la serenidad de la "Unión de Rabassaires" que aceptó unas bases más desventajosas que el mismo conflicto para no perturbar a la República, en momentos en los cuales estallaban en España varios conflictos entre los campesinos.

Existe el problema agrícola una serie de trabas como las demarcaciones feudales de la rabassa morta, los arrendamientos y aparellamientos. La única solución que encontró el señor Anguera de Sojo fue decir que no existía el problema. Hace cerca de 20 años que la Unión de Rabassaires publicó un manifiesto recomendando una campaña de serenidad en los medios rurales.

Asegura el señor Anguera de Sojo que su posición, con respecto al sindicalismo es opuesta a la apreciación que tengo del problema del campo. El señor Anguera de Sojo es injusto a sabiendas. He de declarar que yo no transijo con las perturbaciones sistemáticas y responsables de los extremistas sin ideales; y si estos extremismos no han podido penetrar en el ruralismo de Cataluña se debe a la Unión de Rabassaires, integrada por gentes que saben que el problema agrícola en nuestra región es múltiple, complejo y delicadísimo."

A l'Assemblea de la Generalitat, és aprovada, malgrat un intent fracassat d'obstrucció, la pròrroga del Pressupost

ELS QUE INTENTEN DONAR PATÈNTS DE CATALANISTES PALESAREN AHIR EL SEU POC AMOR A CATALUNYA I A LES SEVES LLIBERTATS

Dos dels representants d'aquell partit fracassat en les dues darreres eleccions intentaren ahir a l'Assemblea de la Diputació de la Generalitat, exercir una sistemàtica obstrucció durant tota la sessió i al·legant un dret que no tenen ni poden tenir perquè el poble els nega la seva confiança, volien fiscalitzar per a desacreditar l'obra dels grans patriotes que des de la proclamació de la República, tenen a les seves mans el govern de Catalunya.

En el pecat trobarem, però, la penitència, malgrat del luxe de dades, de les barreges que feu amb els nombres el senyor Esteve, hagué de claudicar davant la contundència de les raons exposades pel Conseller de Finances senyor Casimí Giral i davant els dos parlaments entusiastes, plens de veritable patriotisme que pronuncià el nostre estimat amic Ventura Gassol.

Bofill i Mates, posseïx — no es pot negar — grans dots de polemista. Al·lunyant-se constantment de les qüestions a tractar, feu una aforissada crítica, plagada de mala intenció i plena d'insidies, contra els homes que han sabut portar Catalunya ben a la vora de la consecució de les llibertats a que té un dret indiscutible.

Aquests homes d'un partit que fou

L'OBSTRUCCIÓ COMENÇA

Donarem, ahir, compte als nostres llegidors, del començament de l'Assemblea. Així que Francesc Macià hagué sortit del saló de sessions, demanà la paraula el senyor Bofill i Mates.

Concedida pel senyor Companys, que ocupava la presidència, preguntà si era cert que el senyor Carner havia presentat la dimissió de la presidència de la Diputació de la Generalitat, i en cas d'esser-ho, a què era motivat que en aquells moments ocupés la presidència Lluís Companys.

Immediatament li respondgué el senyor Companys, dient que si bé era certa la dimissió del senyor Carner, els presumpcioners i a què era motivat que en aquells moments ocupés la presidència Lluís Companys.

Després d'aquestes paraules, el senyor Bofill i Mates, demanà novament la paraula i seguidament ho feu el senyor Casanoves.

El senyor Bofill i Mates, sortí nombroses vegades del fons que s'havia de discutir i censurà el Govern de la Generalitat de Catalunya. Fou interromput sovint pels diputats presents, a causa d'acusacions més o menys encobertes i que hàbilment feia lligar amb la pròrroga dels pressupostos, cada vegada que la presidència li pregava que es limités a l'ordre del dia.

Per acabar la Generalitat de Catalunya, feu un fervorós clog de Fret de la Ribera i de la Mancomunitat, qualificant l'actual administració, de clandestinitat.

Arribà per al dia 16 de gener, que tindrà lloc la pròxima reunió de l'Assemblea, un debat polític i acalorat, malgrat la seva disconformitat en la tasca portada a cap pel Govern de la Generalitat, seria el mateix el que el seu partit, fidel a l'Estatut de Catalunya i a qui no regatejaria esforços per tal que ben aviat sigui aprovat.

Acabà el senyor Bofill i Mates el seu discurs, fent un elogi del Govern central de la República, el qual, és de creure no té cap relació amb la pròrroga dels pressupostos de la Diputació de la Generalitat de Catalunya, que és del que s'havia de parlar en la reunió.

EL PARLAMENT DE JOAN CASANOVES

Digué Joan Casanoves, en començar a fer ús de la paraula, que malgrat les al·lusions del senyor Bofill i Mates, procuraria no al·lunyar-se del que s'havia de tractar en aquells moments o sigui la pròrroga dels pressupostos de la Diputació de la Generalitat.

L'actitud vostra, digué, no m'es trany gens ni mica, heu vingut a fer l'única proposta de disminuir el prestigi del Govern de la Generalitat, format especialment d'homes que han donat a Catalunya, el camí de les seves llibertats.

Al·ludint paraules del senyor Bofill i Mates, digué que l'Assemblea havia estat convocada únicament per a redactar l'Estatut de Catalunya i que si no s'havia estat per cap altra causa que per evitar lluites i especulacions com el que acabava de donar el senyor Bofill que podrien haver dificultat la tasca dels parlamentaris catalans a Madrid.

Digué el senyor Casanoves que no podia ésser sincera la crítica que acabava de fer Bofill i Mates al projecte de pròrroga dels pressupostos, puix que no hi havia solucions naturals, ja que després d'aprovar l'Estatut, se n'hauran d'ocupar de nous de seguida.

Seguidament al·ludí els elogis que havia fet el cap de la minoria d'Acció Catalana, després del moviment popular dels dies 12 i 14 d'abril, no es podia conformar Catalunya amb una Mancomunitat, sinó amb un Estatut com el que va ésser redactat, que li donarà la seva plena sobirania.

Si el senyor Bofill i Mates vol conèixer punt per punt l'actuació del govern de la Generalitat, pot esperar el dia 16 de gener en què el senyor Macià llegirà el missatge presidencial, id onàra compte de la nostra actuació.

Seguí dient que el militarisme català a què ha al·ludí el senyor Bofill en

destruït i anorreat davant l'ofensiva catalanista i republicana de l'Esguerra Republicana de Catalunya, que constantment fan professió de fe catalanista, davant del fracàs del seu partit, donant proves d'una petitesse d'ideals lamentable, no dubtaren en atacar els homes de Catalunya tractant-los o, més ben dit, intentant tractar d'ineptes per tal de satisfer el seu desig d'ocupació dels llocs públics de la nostra terra.

Digué molt bé el nostre estimat amic Ventura Gassol. Si creuen els senyors Esteve i Bofill i Mates que tenen un sector d'opinió al darrera seu, que esperin les properes eleccions i llavors si el poble els atorga la seva confiança podran governar i portar Catalunya pels camins verells desitjats. Ara no: ara no és el moment propici d'atacar els homes que tenen la confiança del poble perquè aquest atac, aquestes acusacions d'ineptia per no usar una paraula més definitiva, repercutiran contra Catalunya i contra l'aprovació de l'Estatut. L'acció que portarien a cap ahir els homes d'Acció Catalana demostra clarament que Catalunya i l'Estatut són per a ells coses secundàries. A ells el que els interessa és detentar el govern sigui com sigui, malgrat que representi per a Catalunya un retrocés en la consecució de les seves llibertats.

El seu parlament, no existeix més que en la seva imaginació i que el que ha corregut ha estat el rítmic civil dels catalans que ha destruït aquell militarisme que planejava pel damunt de Catalunya i junt amb ell el sometent que formaven els amics del que l'havia precedit en l'ús de la paraula.

L'actitud del senyor Bofill i Mates, seguí dient el senyor Casanoves — és extraordinària. Acabà de parlar aquest senyor en nom d'un partit que mereix durant les eleccions de regidors i les de diputats que segueixen, el menyspreu més absolut del poble de Catalunya. Si aquest partit ha pogut aconseguir alguna acta, les deu als radicals i a la Lliga Regionalista i fins a l'Esguerra Republicana.

Negà que el govern de la Generalitat de Catalunya hagi actuat clandestinament com insinua diverses vegades el senyor Bofill i Mates i acabà dient que l'Estatut de Catalunya ha estat l'obra d'aquells homes que tan insidiosament s'afanyen a censurar el senyor Bofill i Mates.

El senyor Giral recull una al·lusió que li ha fet el senyor Bofill i Mates en el seu parlament. Aquesta sessió que estem celebrant, diu, ha estat exclusivament convocada per a la discussió de la pròrroga dels pressupostos. Però haig de dir que el senyor Bofill i Mates, que en la sessió convocada per al dia 16 de gener, jo, a igual que tots els membres del Consell, estem decidits a respondre amb tota responsabilitat dels atacs i les al·lusions que se'ns fan, jo he hagut d'afirmar que si jo fos conseller de Finances, no voldria cap més auxiliar que vos, puix que acabeu de demostrar un perfecte coneixement en aquell ram, fin i tot, sense tenir raó ni temps, com heu afirmat d'estudiar els pressupostos.

Jo us voldria tocar el cor per tal que no seguiu pel camí que hem començat. Aquest camí que vos sabeu que fa molt de mal a Catalunya.

Macià és un home honrat i si hagués vist la cosa que m'he dit, jo voldria insinuar, hauria deixat immediatament la Presidència de la Generalitat, i se n'hauria entornat cap a l'exili.

Vos sabeu que moltes de les despeses d'autòmòbils i d'altres, foren causades per a fer la propaganda de l'Estatut de Catalunya i no ens dol perquè per l'Estatut de Catalunya si hagués estat necessari hauríem gastat tot el pressupost i el poble s'hauria conformat, puix que ningú no ignora amb quina unanimitat votà el referendunt.

Macià, digué per acabar, ha realitzat a l'ítem espiritual de tot Catalunya i fins aconseguí que votessin l'Estatut la Lliga i tots els altres partits de dreta i vassallats amb els atacs des de la vostra premsa si no fos que és molt fort que a l'últim moment, perill aquest home pur, símbol únic de Catalunya.

Parlà seguidament el senyor Manuel Gual, el qual va dir que després de les paraules de senyor Esteve i de les respostes contundents del conseller de Finances, la sabia el que votava i ho faria convençut.

El conseller d'Economia i Treball de la Generalitat, senyor Manuel Serra i Moret, defensà el projecte de pròrroga dels pressupostos digué seguidament que el senyor Bofill i Mates, després de les paraules dels pressuposters, malgrat d'esser aquesta demanda anti-republicana, el President hi accedí i el senyor Serra i Moret llegí el senyor Calderó alguns de les partides demandades per al 1932.

Després del parlament del senyor Serra i Moret, el senyor Companys anuncià que es posaria a votació el projecte de pròrroga dels pressupostos. Llavors el senyor Calderó demanà la paraula i digué que li fossin aclarides diverses de les partides dels pressuposters. Malgrat d'esser aquesta demanda anti-republicana, el President hi accedí i el senyor Serra i Moret llegí el senyor Calderó alguns de les partides demandades per al 1932.

INTERVEU EL CONSELLER VENTURA GASSOL

El senyor Ventura Gassol intervingué en el debat pronunciant un brillant parlament. Es refereix en primer lloc, a l'actitud dels senyors Bofill i Bastardes, i remarca la intervenció partidista que els inspira. Vassallats parlen de clandestinitat en el Govern de Catalunya, i això en els vostres llavis és una insídia i una falsedat. Aquí, tothom ho sap, no hi ha hagut clandestinitat de cap mena. El primer Govern de la Generalitat, fou format cridant el President Macià tots els partits que tenien una representació a l'Assemblea revolucionària. Vassallats hi tenen el vostre representant: Carrasco i Formiguera i això fa que tingueu les mateixes responsabilitats que nosaltres, en la gestió de la Generalitat. Per això, és una mancha intolerable que avui vulguem parlar d'aquest Govern com una cosa gairebé clandestina, quan precisament, vassallats sabeu que és tot el contrari. Gassol aplaudí.

Després d'aquest discurs, els diputats d'Acció Catalana, demanaren que es posés a votació la seva proposició.

Aquesta votació donà el següent resultat: vots en contra de la proposició, 28; vots a favor, 8.

IMPORTANT PARLAMENT DEL SENYOR LLUHI

Fa ús de la paraula, el diputat de l'Esguerra, Lluhi i Vallesca, per tal d'explicar el vot de la majoria.

Ex vertaderament absurda — comença dient — l'actitud dels diputats del Partit Catalanista Republicà. Ells demanen que es suspengui la sessió fins demà, perquè puguin estudiar i analitzar la pròrroga dels pressupostos que s'està debatent. Però aquest estudi, no pot fer-se en un dia.

Jo vull aprofitar aquesta viventesa, per a remarcar davant de l'Assemblea

de la Generalitat i també davant del poble de Catalunya, la diferent actitud dels homes d'Acció Catalana al Parlament de Catalunya. A Madrid aquests homes voten la pròrroga dels pressupostos del Govern de la República i voten només que per la confiança amb el Govern, sense discussió de cap mena. Aquí, en canvi, els diputats d'Acció Catalana, no volen seguir la mateixa actitud, perquè el votar la pròrroga dels pressupostos suposa votar la confiança al nostre Govern, i ells no volen donar la seva confiança al Govern de Catalunya.

Sense l'aprovació de l'Estatut, és absurd pensar en fer nous pressupostos. Els nous pressupostos de la Generalitat, el hauran de fer al seu dia, les futures Corts Catalanes (Llargà ovació).

EL SENYOR ESTEVE TAMBE ES MANIFESTA

El senyor Esteve s'aixeca per a recollir el dit pel senyor Bofill i Mates. Diu que no ha tingut temps d'estudiar les partides, i fa joos malabars amb les màximes, llançant insinuacions insidioses, però sense atrevir-se a dir res concret.

LA INTERVENCIÓ DE CASIMIR GIRALT

Respondgué el conseller de la Generalitat de Catalunya, senyor Casimí Giral. El senyor Esteve — digué — acaba de fer un estudi de la liquidació del pressupost de l'any passat. No és aquest el moment. Malgrat i això, el Govern de la Generalitat, després d'escoltar amb atenció el que acaba de manifestar, no defuig de respondre alguna de les seves afirmacions que responen a un criteri d'alarma, que dubto pugui ésser sincer.

La pròrroga dels pressupostos, representa un augment de dos milions de pessetes que al senyor Esteve li sembla una quantitat importantíssima. Jo, en canvi, li puc demostrar que no té cap importància, si és en compte el gravamen que pesa damunt de la Diputació de la Generalitat, que assolix únicament el milió en l'any passat.

Però, Especials i de 720.000 pessetes causades pels governs de les Diputacions anteriors.

A més, sembla que el senyor Esteve ha volgut fer veure, amb els joos malabars que acaba de fer, que si jo fos conseller de Finances, no voldria cap més auxiliar que vos, puix que acabeu de demostrar un perfecte coneixement en aquell ram, fin i tot, sense tenir raó ni temps, com heu afirmat d'estudiar els pressupostos.

Jo us voldria tocar el cor per tal que no seguiu pel camí que hem començat. Aquest camí que vos sabeu que fa molt de mal a Catalunya.

TORNA A PARLAR EL SENYOR GASSOL

El senyor Gassol, dirigint-se al senyor Esteve digué:

"Heu dit que us havia mancat temps per a estudiar els pressupostos i jo us heig d'afirmar que si jo fos conseller de Finances, no voldria cap més auxiliar que vos, puix que acabeu de demostrar un perfecte coneixement en aquell ram, fin i tot, sense tenir raó ni temps, com heu afirmat d'estudiar els pressupostos."

Jo us voldria tocar el cor per tal que no seguiu pel camí que hem començat. Aquest camí que vos sabeu que fa molt de mal a Catalunya.

Macià és un home honrat i si hagués vist la cosa que m'he dit, jo voldria insinuar, hauria deixat immediatament la Presidència de la Generalitat, i se n'hauria entornat cap a l'exili.

Vos sabeu que moltes de les despeses d'autòmòbils i d'altres, foren causades per a fer la propaganda de l'Estatut de Catalunya i no ens dol perquè per l'Estatut de Catalunya si hagués estat necessari hauríem gastat tot el pressupost i el poble s'hauria conformat, puix que ningú no ignora amb quina unanimitat votà el referendunt.

Macià, digué per acabar, ha realitzat a l'ítem espiritual de tot Catalunya i fins aconseguí que votessin l'Estatut la Lliga i tots els altres partits de dreta i vassallats amb els atacs des de la vostra premsa si no fos que és molt fort que a l'últim moment, perill aquest home pur, símbol únic de Catalunya.

Parlà seguidament el senyor Manuel Gual, el qual va dir que després de les paraules de senyor Esteve i de les respostes contundents del conseller de Finances, la sabia el que votava i ho faria convençut.

El conseller d'Economia i Treball de la Generalitat, senyor Manuel Serra i Moret, defensà el projecte de pròrroga dels pressupostos digué seguidament que el senyor Bofill i Mates, després de les paraules dels pressuposters, malgrat d'esser aquesta demanda anti-republicana, el President hi accedí i el senyor Serra i Moret llegí el senyor Calderó alguns de les partides demandades per al 1932.

Després del parlament del senyor Serra i Moret, el senyor Companys anuncià que es posaria a votació el projecte de pròrroga dels pressupostos. Llavors el senyor Calderó demanà la paraula i digué que li fossin aclarides diverses de les partides dels pressuposters. Malgrat d'esser aquesta demanda anti-republicana, el President hi accedí i el senyor Serra i Moret llegí el senyor Calderó alguns de les partides demandades per al 1932.

INTERVEU EL CONSELLER VENTURA GASSOL

El senyor Ventura Gassol intervingué en el debat pronunciant un brillant parlament. Es refereix en primer lloc, a l'actitud dels senyors Bofill i Bastardes, i remarca la intervenció partidista que els inspira. Vassallats parlen de clandestinitat en el Govern de Catalunya, i això en els vostres llavis és una insídia i una falsedat. Aquí, tothom ho sap, no hi ha hagut clandestinitat de cap mena. El primer Govern de la Generalitat, fou format cridant el President Macià tots els partits que tenien una representació a l'Assemblea revolucionària. Vassallats hi tenen el vostre representant: Carrasco i Formiguera i això fa que tingueu les mateixes responsabilitats que nosaltres, en la gestió de la Generalitat. Per això, és una mancha intolerable que avui vulguem parlar d'aquest Govern com una cosa gairebé clandestina, quan precisament, vassallats sabeu que és tot el contrari. Gassol aplaudí.

Després d'aquest discurs, els diputats d'Acció Catalana, demanaren que es posés a votació la seva proposició.

Aquesta votació donà el següent resultat: vots en contra de la proposició, 28; vots a favor, 8.

LA PRESIDENCIA DEL SR. COMPANYS

En acabar la sessió el senyor Companys rebé moltes felicitacions per la manera com s'ha conduït en la presidència de l'Assemblea.

Tots reconeixien que amb tot i ésser el senyor Companys persona tan descaçada i mobilitada de l'Esguerra Republicana, va conduir-se amb una delicadíssima imparcialitat, donant ocasió, a través de les rigorositats del reglament a que cada força política pogués plantejar el seu punt de mira de cara a l'opinió pública.

Potser la benevolència del Sr. Companys va ésser més marcada respecte de les minories.

"La Publicitat" en ressenyar l'Assemblea, creu donar idea d'un tracte parcial des de la presidència.

"La Publicitat" és injusta com sempre acostuma a ésser.

En acabar l'Assemblea el propi senyor Bofill i Mates, davant del públic, es va apropar al senyor Companys, per a expressar-li la satisfacció amb que havia vist la seva conducta des de la presidència.

I res més.

EL NOSTRE ENGOMAT
LLIBRET ESTOIG 15 Cents.
EL NOSTRE FIL PUR
LLIBRET CARTERA 20 Cents.

Paper de fumar extra superior per a tothom que tingui bon gust

El millor en qualitat i presentació

DE BUENOS AIRES

Les declaracions del general Urburu

Buenos Aires, 31. — El president del Govern provisional, general Urburu, ha fet unas interessants declaracions a un periodista nordamericà. Ha dit que durant l'etapa en que ha exercit el Poder no ha procedit dictatorialment més que contra aquells que pertorbaven la tranquil·litat del país, però que en tots els actes de Govern ha procurat ajustar-se a les normes constitucionals que altres presidents com Alvear i Triguero han clobat per complet.

Frova d'això — ha afegit el general Urburu — és que deixaré el més de febrer el comandament suprem de la nació a mans del president electe general Justo amb la situació completament consolidada a base de la Constitució i després de les eleccions de l'Estat sense que es pugui acusar-me d'haver comès la més petita exaltació ni el més petit abus del Poder.

M. A. Henderson, ha arribat a Londres, després de passar la convalescència al Migdia de França. Hom dubta que pugui estar en condicions de presidir la Conferència del Desarmament

El cadàver, parla

El senyor Garcia Prieto vol morir monàrquic

El senyor Manuel Garcia Prieto, referint-se al desenvolupament de la joventut espanyola, ha dit a un periodista el següent:

— Vair dir en proclamar-se la República i següent repetint, que valgué morir monàrquic i monàrquic vull morir. Abans per convicció, i ara, per convicció i delicadesa, puix que mai m'ha semblat just, ni tan sols elegant, de tirar totes les suposades culpes del passat, règim, damunt el monarca i considerar-neis de pecat als que participaren en el govern del país durant el seu regnat i no adoptarem l'actitud de proclamar-nos francament republicans abans de les eleccions del 14 d'abril.

Però el fet que no renegui de la meua personal significació monàrquica, no vol dir que, liberal i democrata per convicció i per herència, puix que el meu pare fou diputat constituent en el 54 i en el 9, i sofri presons i exilis per defensar la llibertat, no admeto i respecto la voluntat nacional lliurement manifestada en el plebiscit que originà la proclamació de la República, ni que desitgi per la meua pàtria transformis i lluites encadenades per a la defensa d'una determinada forma de Govern.

La meua opinió és que la República ha d'ésser consolidada pels republicans i per als neutrals, i encara per aquells que serviren a la monarquia més per fidelitat a llurs caps polítics respectius, que per veritadera convicció ideològica.

Però aquells homes que tingueren la responsabilitat d'endegar i dirigir l'opinió pública i participarem del poder sense proclamar-nos republicans abans de l'èxit hem de saber perdre sense crear dificultats ni posar embalsos al nou règim i restar al marge de tota intervenció política activa que no sigui merament parlamentària, deixant als republicans entre els quals hi ha homes de veritable mèrit, i es destacaran altres sense necessitat d'actuar a la defensa dels ex-governants, tenint aquells la missió de portar a la pràctica els ideals de llur bandera.

En aquestes condicions comprendreu que resultaria contradictori el que jo m'extengués a enjudiciar a la joventut republicana com vos amablement me demaneu.

Considero com encerts de la República: la prompta aprovació de la Constitució; la unànime elecció del primer president de la República; la limitació de la vigència del decret de la limitació de la iniciativa parlamentària.

als augments de crèdit; el portar a cap amb gran rapidesa i energia, la reforma de l'exèrcit i el propòsit, si es realitza, d'una sincera nivellació pressupostària després dels malversaments de la dictadura.

Defectes? La passivitat governamental en l'incendi d'esglésies i convents; la forma de plantejar la separació de l'Església i l'Estat, amb ofensa del sentiment arrelatíssim a la immensa majoria del poble espanyol; la manera violenta de resoldre la qüestió agrària; la solució donada al plantejament dels problemes de justícia social; la confiscació dels béns particulars de l'ex-rei Alfonso de Borbó, després de la seva respectuosa actitud davant la voluntat nacional i, sobretot, aquesta llei que no m'atreveixo a qualificar pel temor de que se m'apliqui, anomenada de defensa de la República, vigent després de promulgada la Constitució i que serà a judici meu, un borró a la història dels que la votaren.

El cap de policia de París, M. Chiappe, que ha estat dels escorns de l'Ajuntament de París una explicació de la seva conducta.

L'estadística judicial a Barcelona

Han augmentat considerablement les causes criminals i decreixen els assumptes civils

Aquest any ha estat de gran activitat al Palau de Justicia.

Es la secció criminal la que s'ha vist augmentada amb un gran embolam de feina.

Això no ho ha de fer suposar que la criminalitat hagi augmentat en les proporcions que podrien fer creure les xifres. Factors diversos han intervingut per a aquest augment. La mateixa fugida dels presos de la Model quan la proclamació de la República donarà lloc a altres tantes incursions de sumaris com presos existien.

El que és digne de tenir-se molt en compte és la minva d'atropells que s'ha registrat. Indubtablement han estat les mides referents a circulació que han fet que els atropells d'autòmobil siguin ben escassos, i això és el millor elogi per a elles.

En total s'han instruït en els deu jutjats de Barcelona 11.379 sumaris contra 8.444 que s'instruïren l'any passat.

Distribuïts per districtes, tenim les següents xifres:

Districte de la Universitat: 1.517 sumaris aquest any contra 1.173 l'any passat.

Districte del Sud: 1362 contra 1043.
Districte de Drassanes: 1211 contra 849.

Districte del Nord: 1202 contra 882.
Districte de la Concepció: 1189 contra 977.

Districte de l'Audiència: 1048 contra 762.
Districte de Llotja: 1010 contra 665.

Districte de la Barceloneta: 957 contra 796.
Districte de l'Hospital: 906 contra 680.

El Tribunal Industrial ha cursat 1453 reclamacions contra 1265 que n'havia cursat el passat any i ha despatxat 615 exhortos.

Per inhibicions dels Tribunals de Guerra i Marina s'han tramitat, prèvia acceptació, 260 sumaris.

Per repartiment d'assumptes civils s'han distribuït entre tots els Jutjats 8.001 demandes, notats amb una minva en relació als anys anteriors.

Al Deganat s'han rebut de tots els Jutjats d'Espanya 8.478 exhortos d'assumptes criminals i 2.059 d'assumptes civils.